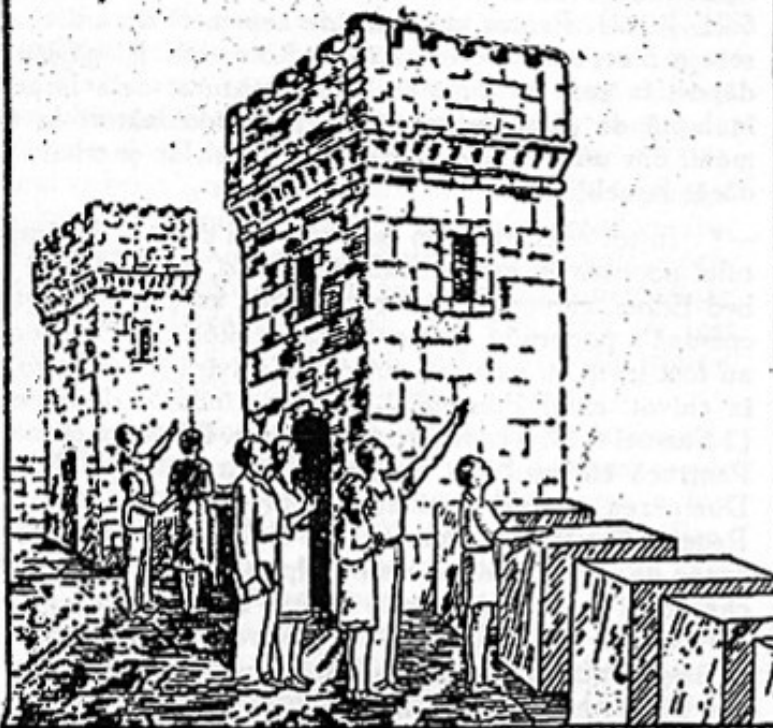

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

CONȚINUTUL

„Cântarea nouă”	2
Fond tipic	2
Psalmul nouzecișisapte	3
Dezvoltarea temei cântării	4
Cântăreții	4
Domitori pentru Lumea Nouă	8
Total se ’avesește din nou	9
„Jehova a devenit rege”	9
Psalmul nouzecișisapte	10
Pricina de bucurie	11
Darea pe față înprătoare de teamă	13
Rugiile fchinătorilor la idoli	14
Organizațiunea teocratică vizibilă	15
Apărare prin cunoștință	16

Autor: N. H. KNORR

Președintele societății: Watch Tower Bible and Tract Society
Brooklyn 2, N. Y., U. S. A.

Editura: Asociația „Martorii lui Jehova” din România
Persoană juridică morală
București 2, Str. Basarabie, 38

„CÂNTAREA NOUĂ”

„Cântați lui Iehova o cântare nouă! Cântați lui Iehova toți locuitorii pământului” - Psalm 96:1, Am. Stan. Ver.

IEHOVA merită o cântare nouă! Aceasta este ziua Sa, ziua atât de des menționată în Sfânta Scriptură ca „ziua Domnului” sau „ziua lui Iehova”. Faptele mondiale dela 1914 d. Chr. dovedesc că ziua Sa este aci. Ceeace El deja a făcut în această zi, merită să fie cântat într-o veselă armonie, căci faptele Sale sunt un motiv de cântare vie. Faptele Sale sunt în mod distinctiv cam noi în cronicile omenirei. Prin urmare ele furnizează o nouă temă de cântare. Fără ca această „Cântare nouă” să fi fost cântată în lung și în larg, pretutindeni pe pământ, oamenii nu ar ști ce lucruri mărețe a făcut Marele Iehova Dumnezeu. Oamenii nu ar ști că aceste lucruri sunt doar preludiul lucrurilor de cea mai mare importanță atât pentru Dumnezeu cât și pentru om.

„Cântarea nouă” este cântată. Ea nu este o cântare efitină, făcută de om, nici nu este auzită în cercurile religioase populare ale acestei lumi, pentru că ea nu este religioasă. Cântarea este cântată la propria poruncă a lui Iehova. El furnizează adevărurile și faptele, care constituie împreună tema inspirată, care inveselește acum inimile din ce în ce mai multor „oameni de bine”. Fericite sunt acele persoane, cari nu lasă ca prejudecata religioasă să le închidă urechile față de cântare, ci ascultă și apoi prind cântarea și se alătură concertului crescând al celor cu bun simț față de Iehova Dumnezeu și glorioasa Sa Impărăție.

Oamenilor egoiști câștigarea războiului global și instalarea unei organizațiuni pentru cooperare internațională, le poate părea minunată și de importanță excepțională. Dar faptul că Creatorul universului și-a luat puterea Sa suverană și acum domnește cu privire la pământul nostru, este de importanță mult superioară. El a stabilit guvernul Său teocratic, Impărăția Sa, și pământul a venit sub el. Acest fapt este de mai mare interes decât o nouă experiență a oamenilor în arta colaborării internaționale pentru auto-prezervățiune. Domnia lui Dumnezeu este mai importantă decât domnia omului. Domnia omului a pricinuit și va pricinui încă numai necaz, dezamăgire și apăsare omenirei. Domnia lui Dumnezeu va aduce bucurie, eliberare din orice sclavie, cele mai depline dorințiale dreptei inimii umane, și va șterge orice lacrimă din ochii omului.

Astfel, ceea ce pregătește tema pentru cântarea nouă, este inaugurarea binevoitoare domnii a atotputernicului Dumnezeu Iehova față de pământul nostru și locuitorii lui. Este stabilirea Impărăției veșnică a lui Iehova Dumnezeu față de pământul nostru, care cere cântarea cântării noi. Este prin urmare dela 1914 d. Chr. că cântarea nouă poate fi cântată, și trebuie să fie cântată, pentru că în acel an epocal, Impărăția lui Iehova prin iubitul Său Fiu, a fost stabilită.

În mod potrivit, atunci, Psalmul nouăzecișase vine sub studiul nostru, al cărui prim verset sună: „Cântați lui Iehova o cântare nouă: Cântați lui Iehova toți locuitorii pământului.” (Am. Stan. Ver.) Ceva înălțător, ceva

mare, și neobișnuit trebuie să fi avut loc, pentru ca să fie oportună invitația la o cântare, o cântare nouă. Un asemenea lucru are loc. Cauzele cari l-au făcut pe psalmist în urmă; în ziua sa, să ceară o cântare nouă, ne arată cauzele corespondente cari trebuie să ne facă să cântăm mai marea „cântare nouă” astăzi în lungul și largul pământului. Deaceia psalmul nouăzecișase, atât în cuvintele cât și în fondul lui, este doar o profeție care și găsește împlinirea în această zi minunată. Deși fără un titlu regulat, acest psalm este, în evreește, în cea mai mare parte, o repetare cuvânt cu cuvânt a cuvintelor Regelui David, înregistrate la 1 Cronici 16:23-33. Astfel, fără vreo presupunere, să privim îndărăt spre motivul cuvintelor lui David, și acolo găsim fondul tipic față de care să examinăm împlinirea psalmului nouăzecișase de la 1914 d. Chr.

FOND TIPIC

Regele David a avut cele mai bune motive să cânte o cântare nouă Dumnezeului său, Iehova. Era cam în al șaselea an dela suirea lui David pe tronul său în orașul Ierusalim, ca rege peste cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Tabernacolul pe care-l clădise profetul Moise pentru închinare lui Iehova, nu era la Ierusalim, ci pe o înălțime numită „Gabaon”. (1 Cronici 16:39; 2 Cronici 1:3). Partea cea mai sfântă a închinării lui Iehova, era chivotul de aur al legământului, dar tocmai atunci el nu era în Sfânta Sfințelor sau în compartimentul cel mai dinăuntru al Tabernacolului. Era în casa unui Levit numit Obed-Edom, o mică distanță în afara Ierusalimului. De trei luni părăsise casa lui Obed-Edom, și înainte de aceasta fusese pentru un timp în casa altui Levit, Abinadab. (1 Cronici 13:6-14; 2 Samuel 6:1-11; 1 Samuel 6:21; 7:1,2). Pentru mai mult de șaptezeci de ani el fusese o binecuvântare în casa lui Abinadab. El găsisse adăpost în casa sa după ce a fost capturat dela Israeliți în luptă de către nelegiuții Filistenii închinători la demoni, dar găsit a fi o plagă în mijlocul lor și trimis îndărăt Israeliților.

În tot acest timp, în care chivotul sfânt al legământului poposea în casele celor doi Leviți, Abinadab și Obed-Edom, chivotul era, fără îndoială ascuns de privirea comună a poporului. Șaptezeci de locuitori din Bet-Semeș au fost loviți cu moartea din cauză privirii în chip profan în chivot, când Filistenii l-au trimis îndărăt descoperit. (1 Samuel 6:19, Traducere americană). Pentru aceasta? Pentru că chivotul era un simbol al tronului lui Iehova Dumnezeu, și deci un simbol al prezenței lui Iehova ca Rege și Suveran universal. Chivotul era acoperit de un capac de aur. Pe capac erau sculptați dintr-o bucată, doi cherubimi de aur cu aripile întinse acoperind cu umbra lor capacul sau scaunul milei. Despre Iehova se zicea că locuiește între acești cherubimi, deoarece acolo între ei era El obișnuit să se manifeste prezența Sa: după cum este scris: „Arată-Te în strălucirea Ta, Tu care locuiești între cherubimi”. Psalm 80:1.

1. Pentru ce merită Iehova o cântare nouă? și pentru ce este ea nouă?
2. Pentru ce este cântarea nouă? și cine sunt aceia făcuți fericiți?
3. Ce este astăzi mai important decât încercările omului de a se governa pe sine, și pentru ce?
4. De când urbea cântarea nouă să fie cântată, și pentru ce?
5. Pentru ce, atunci, vine sub studiul nostru Psalmul nouăzecișase? și cum găsim noi fondul acestui psalm?

6. 7. Ce era chivotul legământului? și cum se făcea că chivotul nu era în tabernacolul lui, înainte de scrierea de către David a acestui Psalm?

⁸ Servul lui Iehova, David, nu era asemenea regilor și domnitorilor „Creștinătății”. Aceștia sunt interesați numai în ei înșiși, în poziția și puterea pe care o au. Impărăția și domnia Suveranului universal, Iehova Dumnezeu, nu-i interesează. David, fără îndoială, a șezut pe tronul Impărăției lui Israel, în orașul capitală, cetatea Sionului, fortăreața Ierusalimului. Dar David știa că nu el era adevăratul domnitor și rege al lui Israel, și că nu el era adevăratul legislator pentru națiune. David și-a închipuit că Iehova, Dumnezeul căruia i se închina, era adevăratul și realul Domnitor și Rege; și că Impărăția celor douăsprezece seminții ale lui Israel era, prin urmare, un guvern teocratic. Noi știm că ea era o Teocrație tipică, adică, un guvern sub directă supraveghere și administrațiune a lui Dumnezeu, un guvern în care Dumnezeu era reprezentat prin regele Său uns pe Muntele Sion, în acest caz Regele David. Despre David se zisese, așadar, să șadă pe tronul lui Iehova; și de aceea fiul și succesorul lui David, Solomon, a fost declarat spre a șede „pe tronul lui Iehova ca rege în locul tatălui său David”. (1 Cronici 29:23, *Am. Stan. Ver.*). Cunoșcând aceste fapte cu privire la Impărăție, David a zis către Dumnezeu: „A Ta este, Doamne, mărirea, ruțerea și măreția, vecinică și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice”. (1 Cronici 29:11, *Am. Stan. Ver.*).

⁹ Fiind un ferm închinător al lui Iehova Dumnezeu și deasemenea recunoscând suveranitatea universală a Lui, David nu era mulțumit pentru că chivotul legământului lui Iehova să fie împins într'un colț. David nu a cugetat cu drept ca el să se bucure de toată gloria singur pe Muntele Sion. Chivotul era locul în care întrebările trebuiau să fie răspunse. Consultația cu Domnul Dumnezeu, cu privire la chestiunile importante ale Impărăției lui Israel, trebuia să aibă loc acolo, din considerațiune pentru suveranitatea Sa peste Israel. Prin urmare, David a cugetat că Muntele Sion, unde el însuși domnea pe tronul lui Iehova, trebuia să fie locul unde să fie așezat chivotul lui Iehova cu cherubimii lui, într'un cort regal. Astfel David a zis către Israelii supuși lui: „să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul”. (1 Cronici 13:3). Timpul convenit a sosit; și în armonie cu legile legământului lui Dumnezeu cu Israel, și în deplin acord cu frumusețea, slava, majestatea și puterea, reprezentate prin chivotul legământului, acesta era dus într'o procesiune triumfală în cetatea lui David, care este Sion. A fost „așezat în mijlocul cortului pe care David l-a ridicat pentru el”, aproape de palatul său.

¹⁰ Cu această înălțare a chivotului sfânt pe muntele regal și înăuntrul cetății capitale unde domnea regele uns al lui Iehova, domnia lui Iehova Dumnezeu a fost declarată începută, fără îndoială într'un sens tipic. Pentru acest motiv David a compus un psalm nou, din care este luat psalmul nouăzecișisase. Acest psalm al lui David a atins culmea lui de bucurie când zice: „Să se bucure cerurile, și să se veselească pământul! Să se spună printre neamuri că Domnul împărățește”. (1 Cronici 16:1-31). Indiscutabil, așadar, această întâmplare a fost

îndrumată de Atotputernicul Dumnezeu, pentru a prăînchipui stabilirea Guvernului teocratic al lui Iehova, Impărăția lui Dumnezeu. Pentru ce așa? Deoarece acolo, într'o icoană, Iehova Dumnezeu domnea pe Muntele Sion, cu Regele Său uns alături de El domnind în numele și temerea lui Iehova. Icoana tipică era completă în detaliile ei. Acea era pentru ce domnia lui Iehova era proclamată cu veselie. În Psalmul nouăzecișisase acele fapte au fost spuse pentru a cere cântarea unei cântări noi lui Iehova din partea tuturor locuitorilor pământului. Să cercetăm acum acest psalm.

PSALMUL NOUĂZECIȘISASE

¹¹ *Cântați* lui Iehova o cântare nouă: *cântați* lui Iehova, toți locuitorii pământului. *Cântați* lui Iehova, binecuvnătați numele Lui”. (Psalm 96:1,2, *Am. Stan. Ver.*). *Cântați* *Cântați* *Cântați* strigă psalmistul, accentuând foarte mult porunca prin această triplă expresie. Regele uns al lui Iehova, David, a fost compozitorul psalmului, și în consecință în această zi tripla poruncă este dată de către Marele Fiul al lui David, Christos Isus Regele. Timpul în care porunca iese, este anul 1914. Prin urmare, porunca se aplică în prezent deși suntem depărtați cu mai mult decât treizeci de ani dela 1914. Intocmai după cum a făcut David, tot așa Regele Christos Isus, la începerea domniei Sale a cerut o cântare Dumnezeului Său Iehova, dar nu a cerut o cântare propriei Sale laude. Aceasta era pentru că Iehova este responsabil pentru Impărăție. El este Domnitorul universal, și El a devenit de fapt Rege, și Christos Isus este iubitul Său asociat în Impărăție. Christos Isus este Cel Uns al Său pe care El îl pune pe tron pe Muntele Sion, sau în organizația Sa capitală a întregului univers.

¹² Biblia nu ne lasă în îndoială și nesiguranță în ce privește anul când Iehova a asigurat astfel suveranitatea Sa universală și Regele Său întronat în Sion. Acesta era anul 1914 d. Chr., anul începerei războiului mondial I; pentru că în acest an cele „șapte timpuri” ale păgânilor au ajuns la sfârșit. Acele „timpuri” de 2520 de ani, au început în Sionul tipic în anul 607 a. Chr., la prima nimicire a Ierusalimului, când templul din Ierusalim a fost distrus și chivotul de aur al legământului a dispărut, nimeni nu știe unde. De atunci încolo nu este nici o stare schimbătoare cu Dumnezeu, nici umbră de întoarcere, acele timpuri ale păgânilor trebuie să se sfârșească în anul 1914 d. Chr.; ceea ce s'a și întâmplat. Vezi cartea „*Impărăția este aproape*”, capitolul 12; și „*Adevărul vă va face liberi*”, capitolul 18.

¹³ Tu întrebi, Nu a fost Iehova Dumnezeu Regele universului în tot decursul timpului? Pentru ce trebuie să fie o expresie specială și o afirmare a suveranității Sale universale în anul 1914? Aceasta este pentru numele Său. Este pentru justificarea dominației Sale universale, și toate acestea cu referință specială la pământul nostru. Aci pe acest pământ oameni și diavoli ignoră, calomniază, micșorează și înfruntă dominația universală a lui Iehova Dumnezeu și caută să invadeze planeta pentru ei înșiși. Nu aceasta era starea lucrurilor când primul om a fost creat și pus în grădina Edenului.

8. Pentru ce era David deosebit de reșii și domnitorii „creștinătății” în ce privește domnia și ce șapte au făcut domnia sa o Teocrație?
9. Pentru ce nu era David mulțumit cu stăbilitatea chivotului și unde l-a adus?
10. Ce a fost declarat începutul cu această stabilire a chivotului în Sion? și pentru ce?

11. Pentru ce este porunca de a cânta de trei feli? și pentru ce trebuie cânta lui Iehova?
12. Cum determinăm noi când a asigurat Iehova suveranitatea Sa și a întronat pe Regele Său?
13. Pentru ce era o expresie specială a suveranității lui Iehova în 1914?

¹⁴ La acel timp, lumea în care locuia omul, era o lume teocratică. Era o lume dreaptă, și toate lucrurile cari compuneau acea lume erau în relațiune dreaptă față de Dumnezeu Cel Suprem. În acea lume singur Iehova era Dumnezeu care era adorat; și singură voia Sa se făcea pe pământ întocmai după cum se face în cer, fără discuție. Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu Creatorul; ceea ce înseamnă că omul era o umbră sau reprezentare a Comandantului său ceresc Iehova Dumnezeu înaintea creațiunii animale mai joase. Adică, după cum Iehova Dumnezeu a exercitat suveranitatea universală față de toată creațiunea, inclusiv pământul nostru, tot așa era făcut și i s'a poruncit să „stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târtoarele cari se mișcă pe pământ”. (Genesa 1:26,28). Teama cuvenită omului era așezată asupra acestor creaturi animale mai joase, și ele nu făceau nici un rău omului. Compară Genesa 9:1,2.

¹⁵ Omul a servit pe Suveranul universal, Iehova, și avea relațiune cu El. Astfel omul s'a închinat Puterii Supreme, și față de El era omul responsabil. „Dumnezeu a făcut pe om fără prihană”. (Eclesiastul 7:29, *Am. Stan. Ver.*); și omul perfect și soția sa au umblat în teama de Iehova Dumnezeu și s'a îngrijit pentru creațiunea Sa pământească ca să nu mănânce din „Pomul cunoștinței binelui și al răului”. Aceea l-a făcut un pământ drept, și acest pământ era așternutul picioarelor Suveranului universal, al cărui tron este cerul. „Așa vorbește Domnul: Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele.” (Isaia 66:1, *Am. Stan. Ver.*) Iehova era Reșele omului și omul i se închina la așternutul picioarelor Sale fără trebuința vreunui tabernacol sfânt sau chivot al legământului. Iehova era Legislatorul omului și era deaceea, Interpretul propriei Sale legi către om și era Judecătorul Suveran. Atât timp cât omul a ținut în mod perfect legea lui Iehova și a fost ascultător față de El ca fiu uman al Său, Marele Judecător Suprem a declarat pe om drept și just. Aceasta a însemnat că omul era îndreptățit înaintea lui Dumnezeu. Nici o condamnare nu apăsa asupra omului, și el se bucura de viață ca un fiu al lui Dumnezeu în perfectă fericire în Paradisul pământesc. Prin continuarea acestei situații drepte, ascultătoare, acest fiu uman al lui Dumnezeu ar primi dela Marele său Judecător și Dătător de viață dreptul la viață vecinică și ar fi îndreptățit să trăiască vecinic.

¹⁶ Afacerile și interesele lui sunt universale, și nu sunt mărginite exact la acest glob pământesc. La crearea acestui pământ „stelele dimineții cântară împreună, și toți fiii lui Dumnezeu scoaseră strigăte de veselie”. (Iov 38:7). Iehova Dumnezeu, Suveranul universal, a luat pe una dintre aceste stele de dimineață și a făcut atât pământul cât și omul să fie imediata afacere și datorie a acelei stele de dimineață, să reprezinte pe Iehova Dumnezeu în ce privește creațiunea pământească. Acea stea de dimineață era numită *Heylel* sau *Lucifer*, care înseamnă „cel strălucitor”; și el a fost numit „fiul zorilor”. *Heylel* sau *Lucifer* era în situația de a conduce omul pe cărarea justiției și să o facă pe aceasta o cărare a luminii. Sub steaua de dimineață *Lucifer*, Iehova Dumnezeu a așezat pe mulți dintre fiii cerești ai lui Dumnezeu, cari

au veghiat cu bucurie crearea pământului și a omului, și această trupă cerească a format sub *Lucifer* o organizație spre a coopera cu el în supravegherea sa a afacerilor umane. Fiind mai înalt decât omul și nevăzut acestuia, *Lucifer* și tovarășii săi fiii lui Dumnezeu, erau asemenea unei bolți cerești peste omenire. Astfel această organizațiune îngerească a constituit un cer, un cer drept, al cărui datorie specială sub Iehova Dumnezeu era pământul și omul de pe el. Omenirea dreaptă a constituit pământul ca reprezentanții văzuți ai lui Dumnezeu; iar *Lucifer* și organizația sa de fii îngerești ai lui Dumnezeu au constituit cerurile ca reprezentanți nevăzuți ai lui Dumnezeu. Împreună, acest „pământ” drept și „ceruri” drepte, au constituit lumea originală a dreptății în care a locuit omenirea. În același timp, această lume dreaptă era o parte a organizațiunii universale a lui Iehova și ea a recunoscut suveranitatea universală a lui Iehova. Deaceea ea era o lume teocratică, și Iehova a domnit acolo.

¹⁷ Atât timp cât Iehova a domnit astfel, pe pământ era pace. Paradisul a înflorit, și toate lucrurile din el se bucurau. Omul era fericit, liber și prosper. Toate bune și în regulă pentru un astfel de timp, și, apoi, chestiunea suveranității universale a lui Iehova a fost ridicată. *Lucifer*, devenind tare cu această concesie a puterii peste lumea din care omul era o parte, a râvnit lumea pentru sine personal. El a plănuit să o fure pentru sine însuși și să se așeze pe sine ca un domnitor totalitar, cu totul independent de Dumnezeu. Dacă el a capturat această lume pentru sine, aceasta putea fi treapta spre învingerea altor lumi, și el s'ar înălța în rangul său ceresc și ar fi un domnitor universal întocmai ca Iehova Dumnezeu. Astfel, mai întâi, *Lucifer* s'a răsculat în inima sa împotriva lui Dumnezeu, și după aceea a lovit în partea cea mai slabă a acelei lumi a dreptății, anume, în omenire, spre a o converti în răscoală împotriva lui Dumnezeu. Purtarea lui *Lucifer* l-a făcut *Satan*, ceea ce înseamnă contrarul sau adversarul lui Iehova. Străduindu-se încă să se prezinte pe sine ca un înger de lumină, *Satan* s'a instalat pe sine ca un judecător al lui Iehova Dumnezeu. El a creat impresia în mintea soției lui Adam, că Dumnezeu le-ar fi spus o minciună spre a-i împiedeca să-și deschidă ochii, spre a deveni dumnezei asemenea Lui și spre a fi în măsură să judece pentru ei înșiși dreptatea și nedreptatea, binele și răul. Făcând din Dumnezeu un mincinos și mâncând fructul pe care El îl oprise, ei puteau deveni o lege morală pentru ei înșiși, pentru a leqifera sau hotări ce este bine și ce este rău. Libertatea, independența ar fi a lor! Ah, aceasta ar fi o lume mai bună și mai frumoasă, creată prin propriile mâini ale omului!

¹⁸ Femeia Eva a cedat amăgirei. Soțul ei Adam nu a mustrat-o, ci a urmat-o în mod voluntar în călcarea legii lui Dumnezeu. Ei au devenit rebeli și păcătoși împotriva lui Dumnezeu, și erau ca aceia cari săvârșesc vrăjitorie. „Pentru că răscoala este ca păcatul vrăjitoriei”. (1 Samuel 15:23). Ei au devenit închinători ai marelui rebel *Satan* Diavolul, al cărui cuvânt mincinos îl urmaseră ei, în loc de a urma curatul și adevăratul cuvânt al lui Iehova Dumnezeu. Atât cu cerurile cât și cu pământul în răscoală împotriva Suveranului universal, acea lume a devenit o lume nelegiuită, rebelă, supusă lui *Satan* Diavolul. Biblia arată că *Satan* nu a transformat mai mult pe mulți fii ai lui Dumnezeu ai organizației sale în rebeli!

14. Ce fel de lume era aceea în care a trăit primul om și cum era arătarea acest fapt?

15. În ce mod era creat omul pe pământ drept?

16. Cum erau constituite aceste ceruri drepte peste om? și ce o compunea lumea originală a dreptății?

17. Cum a fost ridicată chestiunea de discutare a suveranității lui Iehova? și cum a fost ea sugestionată omenirii?

18. Cum a devenit nedreaptă acea lume? și cu ce efect asupra grădii Eden?

impotriva lui Dumnezeu. Astfel Domnul Dumnezeu nu a mai domnit mai mult în ce privește acest pământ. Teocrația a trecut de pe pământ. Bărbat și femeie erau părăsiți dela a fi supuși Suveranului universal și erau scoși afară din Eden, grădina vieții. Nema mai fiind mai mult omul în grădină spre a o împodobi și a o îngriji, așa după cum fusese numit și obișnuit să facă, ne putem imagina că grădina a luat o aparență tristă. Câmpiile r. u. păreau a fi vesele, nici arborii pădurei nu păreau să se bucure, nici înălțimile să se înveselească împreună, pentru că cel ce fusese făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu nu mai era mai mult printre ei. Natura părea tristă.

DESVOLTAREA TEMEI CÂNTĂRII

¹⁹ Indărât în Eden, în ziua judecării pământul rebel cât și a cerurilor satanice, Iehova Dumnezeu a dat începutul temei cântării celei noi, spre a fi cântată de către „femeia” Sa. Femeia lui Iehova? Da, sfânta Sa organizație universală a creaturilor credincioase. Când Satan, Adam și Eva s'au răscolat împotriva Suveranității universale a lui Iehova, Iehova i-a eliminat d'n organizația Sa universală. Nici unul dintre acești rebeli nu mai erau mai mult copiii lui Dumnezeu prin „femeia” Sa, și de aceea erau condamnați la moarte. Indreptându-și cuvintele Sale către Satan asemănător șarpelui, Iehova Dumnezeu a pronunțat sentința asupra aceluia Șarpe vechiu, zicând: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blesteamt ești... Vrășmășie voi pune între tine și femeie (femeia lui Iehova), între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul”. (Genesa 3:14, 15).

²⁰ Nașterea acelei sămânțe victorioase din sfânta organizație universală a lui Dumnezeu nu ar fi durere. Aceasta ar fi o cauză pentru cântare, deoarece acea sămânță a „femeii” lui Dumnezeu este singurul Fiu iubit al lui Dumnezeu, Christos, dușmanul necompromis al aceluia Șarpe vechiu, Satan Diavolul, și al întregii sale corciturii. Promisiunea lui Iehova cu privire la sămânța femeii Sale, a însemnat că Dumnezeu va nimici vechile ceruri diavolești și deasemenea și organizația pământescă supusă acestor ceruri; și că Dumnezeu va aduce niște ceruri noi victorioase și va clădi o nouă organizație pământescă dreaptă. Promisiunea lui Dumnezeu a însemnat crearea unei lumi noi prin mijlocirea sămânței Sale. A însemnat regenerarea lumii dreptății. (Matei 19:28). A însemnat că domnia lui Iehova Dumnezeu față de acest pământ va fi restatornică sau re-luată. Guvernul Său teocratic va fi instalat din nou pe acest pământ. Suveranitatea Sa universală va fi făcută cunoscut și întărită odată din nou față de acest pământ, așternutul picioarelor lui Dumnezeu, și va fi cu veselie recunoscută și acomodată de către toți oamenii cari trăiesc. Aducerea astorfel de lucruri la actualitate, va fi într'adevăr motiv pentru o nouă cântare ale cărei acorduri trebuie să umple tot pământul în acel timp.

²¹ În decursul mileniilor Iehova Dumnezeu a lăsat să se facă noi profeții cu privire la acest punct culminant în istoria omenirii, și toate asemenea profeții urmau să servească ca o parte a temei din vesela „cântare nouă”. Acesta este antifonul (cântare alternativă a psalmilor) „națiunii sfinte” a lui Dumnezeu, Impărăția cerurilor.

(1 Petru 2:9). În mijlocul cântării și muzicii triumfătoare chivotul lui Iehova al legământului a fost adus în cortul pe care Regele David l-a ridicat pentru el în apropiere de palatul său pe Muntele Sion, și aceasta era tocmai o dramă simbolică inscenată de către Teocrația tipică a lui Iehova spre a preumbri aducerea adevăratului Său guvern teocratic, acompaniat de cântarea „cântării noi” pe pământ.

CÂNTĂREȚII

²² Tripla poruncă a lui Iehova de a „cânta”, după cum este consemnată în psalmul nouăzecișisase, este îndreptată către anumiți inși. „Cântați lui Iehova, toți locuitorii pământului”. Expresiunea „toți locuitorii pământului” nu înseamnă „pământul” politic, financiar și religios, care este creațiunea lui Satan, „dumnezeul acestei lumi”. (2 Corinteni 4:4). Faptul că porunca de a cânta nu este îndeplinită de către asemenea pământ, este dovadă că pământul lumesc nu este cel la care se adresează; pentru că toți membrii Națiunilor Unite cântă antifonurile (imnurile) lor naționale împreună acum cu un vers nou despre Organizația Națiunilor Unite pentru pace și securitate. Se atrage atențiunea că atunci când Regele David, sub conducerea lui Iehova, a hotărât ca chivotul să fie adus pe Muntele Sion, el a numit Leviți cu totul consacrați ca să servească ca cântăreți și muzicanți. Numele conducătorilor cântării și a muzicii instrumentale, sunt date la 1 Cronici 15:16-24. Printre cei trei muzicanți de frunte numiți, era Asaf, al cărui nume apare atât de frecvent în titlurile psalmilor. Și la 1 Cronici 16:7 citim cu privire la acea zi de înălțare a chivotului lui Iehova pe muntele Sion: „În ziua aceea David a însărcinat pentru prima dată pe Asaf și pe frații săi cu acest psalm ca să vestească laudele Domnului”. (Versiunea autorizată). Sau: „În ziua aceea David pentru prima dată a încredințat lui Asaf și părinților săi aducerea de laude Domnului”. (Traducere americană). După acea declarație urmează psalmul lui David, care conține în el cuvintele psalmului nouăzecișisase.

²³ Cu privire la chivot în cortul lui pe Muntele Sion și care a simbolizat tronul Regelui domnitor Iehova, este scris: „David a lăsat acolo, înaintea chivotului legământului Domnului, pe Asaf și pe frații lui, ca să slujească necurmat înaintea chivotului, împlinind datoria zi de zi”. (1 Cronici 16:37). Acest Asaf este Levitul căruia David i-a încredințat primul psalm, pentru a sărbători domnia lui Iehova Dumnezeu în Teocrația Sa tipică peste Israel. Fără îndoială, așadar, că „toți locuitorii pământului” cărorora le este poruncit în mod accentuat să cânte „cântarea nouă” lui Iehova ca Rege dela anul 1914 d. Chr., înseamnă persoanele de pe acest glob cari sunt complet devotate Lui și Guvernului Său teocratic. Pe vremea lui David „pământul” era teritoriul tipicului guvern teocratic. Toți locuitorii acestuia erau sub conducerea lui Asaf și a altor muzicanți Leviți în țara lui Israel. În zilele noastre, când Iehova Dumnezeu a pus autoritatea Sa asupra Regelui Său Uns, Christos Isus, „toți locuitorii pământului” înseamnă mai întâi toți Leviții anti-tipici, rămășița urmașilor peșilor Săi, cari sunt aspiranți la Impărăția cerurilor. Ei sunt rămășița încă pe pământ

¹⁹ Cum a dat Iehova atunci începutul temei cântării noi?

²⁰ Pentru ce nașterea sămânței femeii nu ar fi durere? și ce a însemnat promisiunea lui Iehova cu privire la ea în totfelul ei larg.

²¹ Cum s'a mărit tema cântării noi? și cum era preumbrirea ocaziunii de a cânta-o?

²² a) Ce nu poate fi „pământul” căruia li este poruncă să cânte, și pentru ce? b) În legătură cu transferarea chivotului, pe cine a numit David să fie cântăreți și muzicanți?

²³ Ce înseamnă, atunci, „pământul” care urmează să „cânte”?

a celor 144.000, cari sunt văzuți cu Christos Isus pe Sion, organizația capitală, și înaintea tronului Regelui domnitor Iehova.

²⁴ Cu privire la ei este scris de către apostolul Ioan: „Apoi m'am uitat și iată că Mielul stătea pe Muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patru zeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte numele Său și numele Tatălui lor. Și am auzit venind din cer un glas ca un vuet de ape mari, ca vuetul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit, era ca al celor ce cântă cu alăuta, și cântau din alăutele lor. Cântau o CANTARE NOUA înaintea scaunului de domnie (al Tatălui, Iehova), înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patru zeci și patru de mii, cari fuseseră răscumpărați de pe pământ”. Cântarea nouă se referă de asemenea și la Mielul Christos Isus: „Și cântau o CANTARE NOUA, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi peceșile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o Impărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru, și ei vor împărăși pe pământ”. (Apocalips 14: 1-3; 5: 8-10, *Am. Stan. Ver.*)

²⁵ Rămășiței încă pe pământ a celor 144.000 i s'a poruncit prin urmare, să cânte „cântarea nouă”. Profetia în ce privește această poruncă cu privire la ei trebuie să se îndeplinească. Altminteri, pietrile vor cânta! Cu toate acestea, alți oameni de bine sunt invitați să primească vesela cântare și să intoneze refrenul noii Impărății. În timpurile vechi, când David a adus chivotul la locul lui pe Muntele Sion, toate celelalte seminții ale lui Israel, afară de Leviți, s'au alăturat în cântare și strigăte, bărbați și femei deopotrivă, sub conducerea lor muzicală. Este scris: „Astfel au suit David și toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie și în sunet de trâmbițe. (2 Samuel 6:15). De aceea expresiunea „toți locuitorii pământului” ar cuprinde pe acești oameni de bine de astăzi, cari devin însoțitori ai Leviților antitipici, rămășița celor 144.000. Și faptele zilei sprijinesc această concluziune. Cântarea pe care asemenea persoane de bine o aud dela rămășiță, este reluată de către aceștia. Cu toate puterile lor vocale și alte puteri de exprimare, ei se alătură la ea cântând-o înainte prin veselul serviciu de publicitate lui Iehova Dumnezeu.

²⁶ Uniți, așadar, într'un concert armonios de bărbați și femei, de băieți și fete, rămășița și însoțitorii ei de bine îndeplinesc porunca divină de a cânta „cântarea nouă”. Astfel „toți locuitorii pământului”, cari recunosc Teocrația lui Iehova, cântă. Locuitorii lui cântă despre faptul cum El și-a asumat marea Sa putere în anul 1914 d. Chr. și a început să domnească în expresia dominației Sale universale. Ei cântă despre faptul cum Iehova atunci a pus în acțiune organizațiunea Sa capitală a Sionului, prin întronarea Regelui ei ceresc Christos Isus, și întinderea toiagului de cârmuire al puterii Sale din Sion spre pământ, și astfel poruncindu-I să domnească în mijlocul dușmanilor Săi. (Psalm 110:2). Ei cântă despre faptul cum Regele Uns deodată a intrat în acțiune ca Asociațul regal și Funcționarul executiv al lui Iehova; cum

a început El pe loc „războiu în cer”; cum a luptat cu succes împotriva aceluia Șarpe vechiu Satan, și împotriva întregii sale clici de demoni și i-a aruncat afară din cer jos pe pământ, spre a fi rezervați aci un „timp scurt” înainte ce capul Șarpelui este sfărâmat în bătălia Armaghedonului. Ei cântă înainte că împărăția lui Dumnezeu este aci, la porți, în conformitate cu toate semnele văzute în evidență pe pământ dela 1914; și că asemenea Impărăție prin Christos Isus va veni împotriva întregii organizațiunii înjosite a lui Satan și va șterge-o de pe fața universului pentru vecie în Armaghedon. Ce cântare nouă!

²⁷ „Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui; vestiți din zi în zi mântuirea Lui”. (Psalm 96:2). Sau, mult mai literar tradus din ebraică: „Cântați lui Iehova, binecuvântați numele Lui, vestiți din zi în zi veștile bune ale victoriei Sale”. (*Psalmii Rotherham*). Sub asemenea poruncă de sus, cum ar putea rămășița teocratică și însoțitorii ei de bine să tacă în vreo zi? Duminecă sau sâmbătă, sau în oricare altă zi de peste săptămână, ei nu pot fi opriți dela vestirea altora a veștilor de bucurie cu privire la biruințele trecute și cele viitoare ale lui Iehova peste organizațiunea Diavolului. Mesajul despre eliberarea și mântuirea tuturor aceluia cari își iau poziția lor pentru Impărăția Sa, este veste bună. Aceasta este evanghelia. Ea trebuie să fie proclamată zilnic de către vestitorii uniți ai lui Iehova de pe pământ.

²⁸ Toți aceia mișcați de urgența poruncii divine și deasemenea cari apreciază privilegiile lor, fac ceea ce Regele lui Iehova, Christos Isus, poruncește „tuturor locuitorilor pământului” să facă. Vocile lor dulci, încărcate cu cel mai minunat mesaj al tuturor timpurilor, sunt o desfătare să fie auzite de către cei ce iubesc dreptatea. Ei nu cântă marilor eroi ai zilei, cari sunt aclamați prin presă și de pe catedrele religioase, precum și în întrunirile politice, naționale și internaționale. Ei cântă lui Iehova, care le-a descoperit numele Său. Ei binecuvintează numele Său, pe care religioștii îl blestemă. Ei acceptă plini de bucurie numele pe care El l-a indicat pentru ei în cuvântul Său, anume, „Martorii Mei”, adică Martorii lui Iehova. Luând acest nume asupra lor, ei zilnic se străduiesc să cinstească numele Său. Ei îl binecuvintează vorbind de bine despre numele Său, spunând ceea ce el înseamnă, și păstrându-și integritatea lor înaintea lui Iehova, pentru că să aibă o parte în justificarea sfântului Său nume. Ei se bucură că El își va face un nume prin biruința Sa în bătălia Armaghedonului.

²⁹ „Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui”. (Psalm 96:3, *Am. Stan. Ver.*). În fața acestei porunci regale a marelui David, Christos Isus, proclamațiunea veștilor bune despre slava lui Iehova și faptele lui minunate, nu urmează să fie mărginită în lăuntrul organizațiunii văzute a poporului Său de pe pământ. Ea trebuie să fie spusă printre toate națiunile și popoarele, ca acestea să poată alege dacă să slăvească și să se închine singurului Dumnezeu adevărat și viu, sau să se închine eroilor populari și celebriților zilei.

³⁰ Pentru ce este potrivită ascultarea acestei porunci? Răspunsul inspirat este: „Căci Domnul este mare și foarte

24. Cum descrie apostolul Ioan pe cântăreții cântăreții noi? și la cine se referă deasemenea cântăreții?

25. Cui îi este prin urmare poruncă pe pământ să cânte? și cum era simbolizat că alții afară de ei se vor alătura la cântare?

26. „Cântăreții noi” locuitorii pământului” cari cântă acum? și despre ce lucruri noi cântă ei?

27. În conformitate cu Psalmul 96:2, pentru ce au pot Martorii lui Iehova fi opriți sau să tacă în vreo zi?

28. Cui cântă ei? și cum binecuvintează ei numele Său?

29. Cui trebuie să fie povestite slava și faptele Sale minunate? și pentru ce?

30. Pentru ce este potrivită ascultarea acestei porunci în conformitate cu Psalmul 96:4?

vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii. Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile". (Psalm 96:4, 5). Sau, a traduce textul ebraic mai literar: „Pentru că mare este Iehova, și vrednic de a fi laudat. El este de temut peste toți solii divini; căci dumnezeii popoarelor sunt nimica, dar Iehova a făcut cerurile" (Psalmii Rotherham). Fiind aceasta așa, cum poate cineva care pretinde a fi un creștin, fie să încerce să atragă lauda oamenilor pentru sine însuși, sau să se dedea la laudarea altor oameni pentru isprăvile lor lumești? Iehova este acela care este vrednic să fie laudat mai mult decât toate creaturile. El este cel Suprem, și deaceia este deasupra tuturor celor puternici (evrește: *elohim*, ingeri, ca în Psalmul 8:5). El este mai de temut decât toți astfel de solii divini. Unul dintre asemenea Ingeri puternici sau solii a zis, când aposolul Ioan a căzut la picioarele lui să i se închine: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt împreună serv cu tine... închină-te lui Dumnezeu". (Apocalips 22:8, 9). Iehova Dumnezeu și Solul Său Principal, Christos Isus, sunt Inaltele Autorități; și toți oamenii trebuie să li se supună lor cu temere. (Romani 13: 1-5).

³¹ Papa cetății Vaticanului pune în numărul sfinților pe anumiți eroi și eroine religioase și astfel îi înrolează în calendarul religios pentru închinare de către Romano-Catolici. Închinătorii creaturei printre toate popoarele de orice religie ridică statui și monumente în cinstea personajilor proeminente. Totuși, Regele lui Iehova, Christos Isus, declară că toți asemenea puternici sau dumnezeii ai popoarelor din afara organizației teocratice sunt numai idoli, deșărtăciuni. Icoanele pe cari ei le ridică pentru închinare, nu sunt în ele însăși nimic mai mult decât materialele pieritoare din cari sunt făcute, și îndepărtează închinarea oamenilor de la Iehova Dumnezeu spre Satan și spre toți demonii al căror prinț este Satan.

³² Aceasta este ziua în care popoarele și națiunile să știe că Iehova este adevăratul și viul Dumnezeu, „deoarece Domnul (Iehova) a făcut cerurile". El este creatorul, nu numai al omului, ci și a lucrurilor mult mai înalte decât omul. El a format nu numai soarele, luna, stelele și planetele cari sunt vizibile ochiului nostru, ci de la 1914 a creat „cerurile noi" prin numirea lui Christos Isus ca Rege domnitor al Lumii Noi a dreptății și printr-aruncarea lui Satan Diavolul jos pe pământ. Popoarele și națiunile trebuie să fie informate acuma că promisiunea lui Dumnezeu și-a început împlinirea cu privire la ceea ce apostolul Petru a scris în aceste cuvinte: „Dar noi, după promisiunea Sa, așteptăm ceruri noi și un pământ nou în care va locui dreptatea". (2 Petru 3:13). Cei 144.000 inclusiv rămășița credincioasă a lor încă pe pământ, urmează să fie asociați împreună cu Christos Isus în acele „ceruri noi". Aceste „ceruri noi" nu arată înainte slava omului, ci numai slava lui Iehova; și stabilirea acestor ceruri ale creației lui Dumnezeu, este una dintre cele mai minunate fapte ale lui Iehova Dumnezeu de la 1914 d. Chr., cari trebuiesc povestite printre toate popoarele. (Isaia 65:17).

³³ În contrast cu toate podoabele artificiale, bătătoare la ochi, cu cari închinătorii religioși ai creaturei încearcă să înconjure icoanele și monumentele lor idolatrice, Re-

gele Christos Isus zice cu privire la Iehova Dumnezeu: „Strălucirea și măreția sunt înaintea feței Lui, slava și podoaba sunt în locașul Lui cel sfânt". (Psalm 96:6). În națiunea tipică a lui Israel, sanctuarul sau templul a fost clădit la porunca lui Dumnezeu și în conformitate cu modelul furnizat zidarilor. În interior, sanctuarul împreună cu întreg mobilierul lui, era un loc pompos, simbol al mai marilor realități în ceruri unde Iehova își are mărețul Său tron. (Evrei: 9:23,24). În afară de asemenea slavă materială, o slavă supranaturală umplea Sfânta Sfințelor sanctuarului, deoarece Dumnezeu a pricinuit ca o lumină minunată să locuiască printre cherubimii de aur montați deasupra chivotului sacru al legământului. A intra în prezența acelei lumini a slavei, fără autorizațiune sau numire, a însemnat moarte pentru cel ce s'ar fi încumetat să facă aceasta. „Căci deasupra capacului is-pășirii Mă voi arăta în nor"; a zis Iehova profetului Moise. (Leviticul 16:2). Slava, demnitatea, frumusețea ornamentală și aparența puterii văzute în curțile regilor pământești și ale papilor, nu se compară cu adevărata strălucire, măreție, frumusețe și putere, cari împodobesc curțile cerești ale Suverarului universal, Atotputernicul Dumnezeu. Acelea ale curților umane trec repede în bă-tălia Armagedonului; acelea ale curților sfinte ale lui Iehova nu se vestejesc niciodată".

³⁴ Deaceia strigă Psalmistul: „Familiiile popoarelor dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului". (Psalm 96:7-9, *Am. Stan. Ver.*). Prin asemenea cuvinte, cea mai principală chestiune de discuție, cea a dominației sau suveranității universale, este pusă în mod cinstit înaintea noastră. În următoarea perioadă de după războiu a națiunilor, cui vor atribui creaturile umane slavă, laudă și putere de mântuire? Cui se vor închina ele? Cui vor oferi ele ascultarea, supunerea și consacrarea lor? În cel mai înalt interes al oamenilor, psalmistul inspirat invită neamurile și familiile popoarelor să dea slavă lui Iehova Dumnezeu. Dați-i Lui slava cuvenită pentru că a pus mâna pe suveranitatea Sa universală și a instaurat Guvernul Său teocratic cu privire la pământ, pregătitor pentru crearea unei lumi complect noi, a dreptății. Martorii lui Iehova, adică, rămășița, și deasemenea și însoțitorii lor de bine, cari vin din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile, vor asculta și vor atribui slavă lui Iehova și vor slăvi numele Său. (Apocalips 7:9-12). Neținând seamă de ceea ce „creștinătatea" și toate Națiunile Unite vor face, ei vor aduce jertfele lor de serviciu din toată inima lui Iehova și Impărăției Sale. Ei nu se vor închina oarecărei creațiuni internaționale a oamenilor, ci se vor închina lui Iehova Dumnezeu, identificându-se pe ei înșiși ca fiind consacrați și sfințiți Lui. În asemenea sfințenie frumoasă, ei vor zice totdeauna: „Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni". (Fapte 5:29).

³⁵ Apucând o asemenea cale, aceia cari și-au luat poziția lor pentru Iehova ca Dumnezeu și Suveran universal, nu vor fi chinuți și torturați de către vaurile cari

31. Cui ridică religioșii idoli? și ce declară Regele Christos Isus că sunt dumnezeii lor?

32. Cine, atunci, a făcut cerurile? și ce fapte minunate prin urmare trebuie să fie povestite printre popoare?

33. Cum este adevărat Psalmul 96:6, atât în ce privește Israelul tipic, cât și în ce privește realitatea de astăzi?

34. Cum spune Psalmul 96 cea mai principală chestiune de discuție în mod cinstit înaintea noastră? și cum intrunesc Martorii lui Iehova această lătură frumoasă și înalte?

35. În conformitate cu Psalmul 96:9, ce poate să însemne expresiunea „tremurați înaintea Lui toți locuitorii pământului"? și cum a fost aceasta împlinită?

vin acum peste pământ. Cuvântul ebraic care înseamnă a se tortura, a se răsuci ca în chin, a fi în durerile nașterii, este cuvântul pe care Psalmistul îl folosește pentru a se adresa „pământului” în Psalmul 96:9. Pentru acest motiv el apare a fi îndrumat vorbirea sa părții vizibile, pământești, a organizației lui Satan. El prezice experiența inevitabilă la timpul acela când Iehova pune în acțiune Guvernul Său teocratic față de oameni pe pământ. „Fiți în durerile nașterii în prezența Sa, tot pământul”, este modul în care Psalmii lui Rotherham traduce Psalmul 96:9. Datorită războiului mondial din 1914 și recentului războiu global, și datorită foametei, cutremurelor de pământ, ciumei, și strămătorării între națiuni insoțitoare, „pământul” organizației lui Satan a fost răsucit în chinuri. Isus a prezis mai multe necazuri pentru acest „pământ”, națiunile și împărățiile lui, zicând: „Dar toate aceste lucruri sunt un început al durerilor”. (Matei 24:8, Roth.). În Armaghedon, cu toate acestea, când conducătorii acestui „pământ” zic, „Pace și siguranță!” va veni culmea chinului de moarte: „atunci o prăpădenie noastră va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”. (1 Tesaloniceni 5:3, Roth.).

DOMNITOR PENTRU LUMEA NOUĂ

³⁶ În timp ce, întocmai ca durerile neașteptate ale nașterii face acest „pământ” să se svârcolească din cauza sfârșitului violent al organizației mondiale a lui Satan în această zi a lui Iehova, partea opusă este binecuvântată, parte a acelora cari fac din Iehova și Teocrația Sa alegerea lor. Psalmistul regal, care simbolizează pe Christos Isus Regele, ne dă tema principală a veselei „cântării noi” și ne spune cum trebuie s-o cântăm. El zice: „Spuneți printre națiuni, Iehova împărățește! Deaceia lumea este tare, și nu se clatină. Domnul judecă popoarele cu dreptate”. (Psalm 96:10, Am. Stan. Ver.) Da, nota tonică a cântării noi, este suprema chestiune de discuție a suveranității universale a lui Iehova. Este adevărul răsunător că „Iehova a devenit Rege!” (Psalmii Rotherdam). În 1914 El a intrerupt domnia lui Satan ca „dumnezeul acestei lumi”. El și-a luat la sine puterea Sa cea mare ca Domn Dumnezeu Atotputernic când a început să domnească prin intermediul organizației Sale capitale nou create, Sion. Aceasta a făcut Iehova prin intronarea lui Christos Isus, care este Capul și Membrul Șef al acelei organizații capitale, „Domnul Domnilor și Regele Regilor”. Iehova Dumnezeu domnește prin acest Rege activ, în timp ce dușmanii Săi sunt încă vii, foarte activi și bine organizați. Prin aruncarea lui Satan și a cerurilor sale demonice jos în vecinătatea pământului, Iehova a făcut pe toți dușmanii Săi așternut picioarelor Regelui Său uns, Christos Isus; și Christos Isus a poruncit să se poarte sceptrul puterii Sale în mijlocul astor fel de dușmani până ce, în cele din urmă, îi va zdrobi în bucăți, ca pe vasele unui olar, în Armaghedon.

³⁷ Prin urmare, este poruncit Martorilor lui Iehova, să anunțe printre națiunile lumesti, că domnia lui Iehova a început. Această veste bună este „această Evanghelie” pe care Christos Isus a prezis-o că va fi proclamată de către urmașii Săi la încheierea Războiului

Mondial I, zicând: „Această evanghelie a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea spre mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul”. (Matei 24:14). Aceasta, întocmai ca și Psalmul nouăzecișisase, este autorizațiunea lor divină de a activa ca slujitori ai Evangheliei sau predicatori ai Evangheliei. Națiunile lumesti se amestecă în executarea acestei autorizațiuni divine ca Martori ai lui Iehova, punându-se pe ele însăși în primejdie din mâinile Sale.

³⁸ Predicatorii Evangheliei sunt ordinați să facă de cunoscut printre toate națiunile că „lumea este tare, și nu se clatină. Domnul judecă popoarele cu dreptate”. (Psalm 96:10, Traducere americană). Lumea care este stabilită tare, este, fără îndoială, lumea nouă, compusă din cerurile noi și din pământul nou. „Cerurile noi” sau Sionul, care este organizațiunea capitală a lui Iehova sub Christos Isus, este temelia lumii noi. Deaceia aceasta este temelia pentru „pământul nou”. Profeția biblică dă dovada pozitivă că în 1918 Iehova a așezat pe Regele Său Christos Isus ca piatră de temelie în Sionul ceresc. Acest Rege este o „temelie sigură”, și orice este zidit pe ea nu va fi clătinat niciodată sau să pricinuiască desamăgire, rușine și incurcătură. (Isaia 28:16). Este adevărat că, în textul ebraic, cuvântul tradus lume, este cuvântul *tehvél*, ceace înseamnă „producătorul” sau „acela care produce”, pricinuind ca produsele sale să curgă. Deaceia *tehvél* este înțeles să se refere la pământ, într'un sens poetic. Dar din cele treizeci și șase de cazuri, *tehvél*, este redat numai o dată cu „parte locuibilă” (a pământului), și toate celelalte cazuri cu „lume” (în *Versiunea Autorizată*); ca, spre exemplu, în Psalmul 90:2: „Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea (*tehvél*), din vecinicie în vecinicie, Tu ești Dumnezeu”.

³⁹ Folosirea cuvântului *tehvél* în Psalmul 96:10, după cum se aplică aceleia care este stabilită tare, nu înseamnă că cuvântul corespunzător englez *lume* înseamnă tocmai partea vizibilă sau pământească a lumii noi a lui Dumnezeu, a dreptății. *tehvél*, așa după cum este folosit aci, înseamnă un pământ organizat sub cerurile noi, și deaceia făcut producător de către acestea. Dacă un pământ urmează să fie stabilit, care să nu se clatine, atunci se presupune și se cer ceruri noi stabile, neclintite. Deaceia cuvântul *tehvél* îmbrățișează întreaga lume nouă și este în mod potrivit tradus aci „lume”, însemnând lumea nouă.

⁴⁰ Ceace contribuie la stabilitatea lumii, este dreptatea, dreptatea Domnitorului ei. După cum este scris: „Împăratul, care șade pe scaunul de domnie al dreptății, risipește orice rău cu privirea lui”. Un împărat întărește țara prin dreptate, dar cine ia mită, o nimicește... Un împărat care judecă pe săraci după adevăr, își va avea scaunul de domnie întărit pe vecie”. (Proverbe 20:8; 29:4,14). Unul ca acesta este Regele uns al lui Iehova Christos Isus; și prin El judecata națiunilor este acumina în curs, după cum este prezisă la Matei 25:31-46. El judecă popoarele cu dreptate, și cu nepărtinire, în conformitate cu felul cum primesc ele „Cântarea nouă” sau „această Evanghelie a Impărăției”. Aceia cari aud și ajută pe Martorii lui Iehova la cântarea cântării noi, Re-

36. În ce expresiune din Psalmul 96:10 se furnizează nota tonică a cântării noi? și cum era făcută această temă posibilă de cântat?
37. Cum s'a referit Isus la această anunțare? și ce constituie aceasta pentru toți vestitorii?

38. Cum este lumea tare și nu se clatină? și cum este înțeleșit cuvântul ebraic pentru „lume” preluând în Biblie?
39. Ce, atunci, este scopul deplin al cuvântului ebraic *tehvél*?
40. Ce contribuie la stabilitatea lumii? și cum este în curs judecata divină în dreptate a popoarelor?

gele Christos Isus îi judecă să fie „alte oi” ale Sale. El îi pune la dreapta Sa ca moștenitori ai vieții în Lumea Nouă. Aceia cari își astupă urechile și strâmbă din obraz la „cântarea nouă” a domniei lui Iehova și cari omit să ajute pe Martorii Săi s'o cânte la toate națiunile, pe unii ca aceștia Regele îi gonește la stânga Sa, ca „capre”, pentru cari este rezervată nimicirea împreună cu Satan.

TOTUL SE 'NVESELEȘTE DIN NOU

⁴¹ Înălțat în spirit prin mărirea perspectivă, foarte îndepărtată în ziua sa, dar în curs de împlinire astăzi, psalmistul clocotea de veselie, zicând: „Să se bucure cerurile, și să se veselească pământul; să mugească marea și tot ce cuprinde ea! Să tresalte câmpia, cu tot ce e pe ea, toți copacii pădurii să strige de bucurie înaintea Domnului (Iehova); Căci El vine, vine să judece pământul (éretz, evreește). El va judeca lumea (tevéhl) cu dreptate, și popoarele după credințioșia Lui (englezește: cu adevărul Său)”. (Psalm 96:11-13). Prin urmare, religioniștii, cari privesc spre sfârșitul acestei lumi ca spre ceva care aduce nimicirea tuturor lucrurilor la cari ei țin mult, nu au spiritul acestui psalm. Ei cu siguranță nu pot să cânte această „cântare nouă”. Ei nu fac aceasta, dar caută s'o împiedece. Nu lor, prin urmare, le este adresat îndemnul de a se bucura și să fie veseli precum și să mugească de veselie.

⁴² Biblia zice că sfinții îngeri din cer se bucură, mai ales aceia cari însoțesc pe Regele cerurilor noui când Acesta vine în măreția Sa ca să judece națiunile pământului. Deaceia apostolul Ioan scrie: „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Christosului Lui; pentru că părișul (Satan) frașilor noștri, care zi și noapte îi păra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos... Deaceia bucurați-vă ceruri, și voi cari locuiți în ceruri”. (Apocalips 12:10-12). Prin urmare bucuria rămășiței credincioase a lui Dumnezeu, care este chemată la împărăția cerurilor, nu poate fi innăbușită. Da, deasemenea și „alte oi” ale Sale, oamenii de bine de pe pământ, sunt veseli. Înțelegând ce are loc acuma, toți aceștia trăiesc prin credință ca și când ar fi un pământ

care este aparte de această lume rea, și pe care totul iubilează. În tonuri de bas, marea mugește adâncă ei apreciere a domniei începute a lui Iehova, spre a-și debarasa apele de toate corăbiile comerciale și vasele de războiu. (Isaia 33:21-23). Câmpurile întinse sunt surâzătoare, fiind acoperite cu verdeață moale și împodobite cu flori. Arborii sunt abundenți în diferite umbre de frunziș și sunt bogat încărcăți cu fructe. Toată natura vizibilă ia o aparență veselă, ca o indicație profetică asemenea căreia pământul nostru fizic va fi într'adevăr în decursul Lumii Noi a dreptății. Aceasta este metoda naturii de a cânta cântarea nouă. Și dacă Martorii consacrați și însărcinați ai lui Iehova ar lipsi s'o cânte, toată natura însăși ar cânta-o după metoda aducerii slavei Creatorului.

⁴³ Dar pentru ce toate acestea? Pentru că Iehova vine; adică, El îndrumază suveranitatea Sa universală încă odată spre acest glob terestru. El stabilește Guvernul Său teocratic spre a duce pământul înăuntrul regatului organizației Sale universale. Aceasta este o ocaziune binecuvântată, pentru că aceasta înseamnă că judecată dreaptă vine, în sfârșit, pe seama tuturor iubitorilor de adevăr și dreptate. Judecata lui Iehova începe la casa lui Dumnezeu, cu rămășița care este în așteptarea cerurilor noi a Lumii Noi. (1 Petru 4:17). Prin Regele Său la templu, Iehova judecă pe rămășiță să fie credincioasă și o numește să fie „servul Său înțelept și credincios” să predice această Evanghelie a Impărăției tuturor națiunilor. Prin adevărul pe care El îl trimite afară prin această clasă a „servului”. El judecă popoarele. El separă pe oamenii de bine dispuși spre dreptate, ca unii socotiți vrednici a fi ascunși în ziua executării judecății Sale împotriva întregii organizațiuni rele a lui Satan. Judecată, așadar, prin dreptul, credinciosul Judecător Iehova, înseamnă justificarea servilor Săi și eliberarea lor din toate necazurile și apăsarea din partea organizației Diavolului.

⁴⁴ Regele uns al lui Iehova, care îl reprezintă pe El pe banca judecății, invită „tot pământul” să-și ridice vocea sa și să cânte cântarea nouă lui Iehova. Răspunsul la această invitație sau poruncă îl vom studia în articolul următor al *Turnului de Veghere*.

41. În ce limbă își exprimă psalmistul apoi bucuria sa? și pentru ce nu este adresat îndemnul său către religioniști?
42 a) Cine se bucură în ceruri și cine pe pământ? b) Cum se bucură deasemenea și toată natura în înțeles figurat?

43. Ce motiv desemnează psalmul 96 pentru toată această bucurie? și cum este asemenea motiv acum în efect?

44. Ce poruncește Regele lui Iehova? și unde studiem noi răspunsul?

(Waichlower din 1 Octombrie 1945).

„IEHOVA A DEVENIT REGE”

„Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești” — Apocalips 11:17, Rotherham.

IEHOVA a devenit Rege dela 1914 d. Chr. Poți tu să primești această declarație? Poți tu deasemenea să fii mulțumit și să te bucuri deoarece Iehova Dumnezeu și-a luat în sfârșit domnia Sa? Fost-a de mult timp prezis, prin propriul Său cuvânt, că la timpul Său El va deveni Rege în ceea ce privește acest pământ. Nu te gândești tu, sau cugești că nelegiuirea și apăsarea urmau să continue pe pământ pe vecie, fără întrerupere? Permisivitatea nelegiuirii în orice parte a universului lui Dumnezeu, este

numai pentru un timp limitat, până ce suprema chestiune de controversă a suveranității Sale universale este rezolvată. Inceputul domniei lui Iehova înseamnă că sfârșitul liberei activități a nelegiuirii a sosit.

² Niciodată, în toată trecerea timpurilor, din vecinicie

1. De când a devenit Iehova Rege? și ce înseamnă 'aceasta' cu privire la nelegiuire?

2. Pentru ce în toată trecerea timpului nu a fost niciodată o perioadă asemănătoare celei a noastre?

în vecinicie, nu a fost o perioadă de timp asemănătoare celei de față. Aceasta este deoarece Iehova a început să domnească prin mijlocirea unei noi creațiuni. O asemenea creațiune nu a fost niciodată înainte în existență, și acum El o face organizația Sa principală a universului. Cuvântul Său sfânt numește acea organizație principală „Sion”; și capul ei este Fiul Său întâi-născut. Prin ridicarea singurului Său Fiu spre a fi principalul membru al organizației principale, Iehova L-a ridicat mult mai presus decât toți ingerii și orice alte puteri cerești create. Iehova a adus acum pe Fiul Său întâi-născut la începutul unei lumi noi care va pricinui ca dreptatea să isvorească pretutindeni pe pământ. Domnia lui Iehova, așadar, aduce acea Lume Nouă a dreptății.

La timpul Său stabilit Iehova imputernici pe scumpul Său Fiu să domnească cu El ca Asociat al Său pentru justificarea cauzei divine a dreptății. Acel timp stabilit era anul 1914 d. Chr. în toamna cărui an „timpurile păgânilor” ajunseră la sfârșit. La acea expirare a timpurilor păgânilor, era potrivit pentru Guvernul teocratic al lui Iehova ca să se ridice și să se afirme. Când acele timpuri ale păgânilor sau „timpurile națiunilor” începură, în toamna anului 607 î. Chr., Teocrația tipică pe care Iehova o stabilise peste poporul Său ales Israel în Palestina, fu răsturnată. Dominația păgână peste tot pământul a intrat atunci în acțiune. În scurgerea vremilor, când cei 2520 de ani ai timpurilor păgânilor au expirat, în anul 1914 d. Chr., Teocrația lui Iehova s'a afirmat din nou față de acest pământ. De astă dată, ea nu era Teocrația tipică în Israel, ci noua și vecinica Teocrație a lui Iehova prin mijlocirea principalei Sale organizații Sion. Acolo a venit Fiul iubit al lui Iehova, Christos Isus, ca să domnească ca Asociatul lui Iehova și principalul Executiv în Teocrație. (Ezechiel 21:27). Deaceea pe drept poate fi anunțat acum că „Iehova a devenit Rege!” Rezultatul apropiat al acestei întâmplări va fi vizitarea tuturor națiunilor păgâne de către Iehova Dumnezeu, întocmai după cum și ele au vizitat vechiul Ierusalim, anume, nimicirea. Ele niciodată nu vor mai călca în picioare Teocrația lui Iehova, ci ea le va doborî în nimicire. — Isaia 26:4-6; Maleachi 4:1-3; Mica 7:8-10.

În acest timp, când politicieni, financieri și preoți religioși se asociază împreună pentru instalarea Organizației Națiunilor Unite pentru pace mondială, securitate și colaborare. *Turnul de Veghere* nu face apologie pentru promovarea campaniei de publicitate să anunțe că „Iehova a devenit Rege” și „Iehova domnește”. *Turnul de Veghere*, ca organ de publicitate al Martorilor lui Iehova, este teocratic și sub porunca divină spre a publica până la marginele pământului că domnia lui Iehova a început. În articolul nostru anterior, această revistă a tratat Psalmul nouăzecișase ca având aplicare acum dela 1914. Ea a accentuat mai ales versetul zece, care exprimă porunca lui Iehova: „Spuneți printre națiuni — „Iehova a devenit Rege: deaceia lumea este tare, și nu se clatină, El judecă popoarele cu dreptate”. (*Psalmii Rotherham*). Acest unic anunț al domniei lui Iehova este parte din tema „cântării noi” pe care Psalmul nouăzecișase invită acum să fie cântată lui Iehova. Psalmul nouăzeci și șapte, care urmează, este fără niciun titlu în textul ebraic, și, în unele manuscrise vechi ebraice, psalmul nouăzeciș

șapte este scris ca o parte a psalmului nouăzecișase. De aceea răspunsul la invitația din psalmul nouăzecișase de a cânta „cântarea nouă” pare a fi psalmul nouăzecișase șapte. Aceasta apare a fi tema complectă a cântării noi pe care Martorii lui Iehova trebuie să o cânte în decursul următoarei epoci de după războiu. În chipul acesta luăm acum acest psalm în cercetare amănunțită.

PSALMUL NOUĂZECIȘAPTE

Traducerile obișnuite ale Psalmului 97, versetul 1, sunt slabe și nu exprimă potrivit înțelesul prezent și stabilirea anunțării când zic: „Iehova domnește; să se veselească pământul, și să se bucure ostroavele cele multe”. (*Am. Stan. Ver.*). „Domnul împărățește; să se veselească pământul, și să se bucure ostroavele cele multe!” (Trad. americană și românească). „Domnul a împărățit, să se bucure pământul: să se veselească insulele cele multe”. (*Douay; și Young*). Deaceia comentatorii Bibliei au interpretat acest verset ca referindu-se la domnia lui Iehova dela timpul creațiunii și ca la unul care și-a exercitat totdeauna suveranitatea Sa universală.

Nu ar fi nimic neobișnuit de a anunța domnia lui Iehova dela creațiune înainte. Dar în textul ebraic al psalmului, expresiunea întrebuițată nu înseamnă o domnie continuă din timpul trecut, ci înseamnă că domnia Sa a început și că El a devenit Rege! „Iehova a devenit Rege — să tresalte pământul, să se bucure mulțimea de ostroave”. (*Psalm 97:1, Psalmii Rotherham*). Identica expresie ebraică este întrebuițată cu privire la alții, spre a arăta devenirea lor ca regi, spre exemplu: „Adonia a devenit rege!” (1 Regi 1:18, *Roth*); „Iosafat, fiul lui Asa a început să domnească peste Iuda”. (1 Regi 22:41, *Roth*): „Ezechia a început să domnească când era de douzecișici cinci de ani”. (2 Cronici 29:1). În chipul acesta, deasemenea, anunțarea din psalmul 96:10 și din Psalmul 97:1 se referă la asumarea lui Iehova a puterii ca Rege peste întregul glob pământesc.

Dela rebeliunea omului în Eden, Iehova nu a domnit peste tot acest pământ. Acest fapt este arătat în istoricele cuvinte din 1 Cronici 29:23 (*Am. Stan. Ver.*), că „Solomon a șezut pe scaunul de domnie al lui Iehova, ca rege în locul tatălui său David. El a propășit, și tot Israelul l-a ascultat”. Deaceia Iehova Dumnezeu, prin regele Său uns, Solomon, a domnit numai peste țara lui Israel; și când acel guvern teocratic tipic fu răsturnat de către națiunile păgâne în anul 607 î. Chr. dată la care Ierusalimul și templul său au fost nimicite, iar regele și poporul supraviețuitor au fost duși în robie la Babilon, atunci Iehova Dumnezeu a încetat să domnească în Israel. El nu domnea prin urmare în nici o parte a pământului, națiunilor păgâne fiindu-le permis să dețină dominația tuturor părților pământului. Dar perioada lor de neîntrepută dominație fu limitată de către Iehova Dumnezeu la șapte „timpuri” simbolice, sau 2.520 de ani literali; și deaceia „timpurile” lor expirară în anul 1914 d. Chr. Izgonirea lor de către Iehova prin Co-Regentul Său Christos Isus, trebuie să fie acum în curs, pentru că „IEHOVA A DEVENIT REGE!”.

3. Căci sunt faptele timpului care dovedesc că „Iehova a devenit Rege?” și ce înseamnă aceasta pentru păgân? 4. Pentru ce face *Turnul de Veghere* aici o apologie pentru campania de publicitate a anunțării acesteia? și ce să luăm noi acum sub cercetare amănunțită? 5. Căci sunt traduceri (redările) obișnuite ale Psalmului 97:1, și pentru ce sunt acestea slabe în exprimat? 6. Ce este înțelesul adevărat al cuvântului ebraic cu privire la domnia lui Iehova după cum este arătat prin folosirea cuvântului în alt loc? 7. De când începea Iehova să domnească? și pentru cât timp?

* In decursul anilor 29-33 (d. Chr.), când Christos Isus anunță Iudeilor în Palestina „Impărăția cerurilor este aproape”, El nu dădu a se înțelege că Iehova devenise atunci Rege și începu să domnească. Deși Christos Isus la acea dată primise dreptul de a deveni Asociat și Co-Regent cu Iehova în viitorul Guvern Teocratic, totuși nici El nici Iehova nu începură atunci să domnească. Isus refuză să lase poporul să-L facă Rege cu forța (Ioan 6:15); și proclamațiunea Sa că Impărăția cerurilor este aproape și că „Impărăția lui Dumnezeu este printre voi” a însemnat în mod curat că El, ca Rege uns al lui Dumnezeu era în mijlocul lor. Dușmanului Său, Pilat din Pont Isus i-a zis: „Tu ai zis că sunt un rege”, și „Impărăția Mea nu este din lumea aceasta”. (Matei 4:17; Luca 17:21, *marginală*; Ioan 18:37, 36). El învăță pe ucenicii Săi să se roage ca să vie împărăția lui Dumnezeu, și-i informă că Impărăția era totuși departe și venirea ei va fi semnalizată prin remarcabile semne vizibile sau fapte fizice pe pământ. Aceste semne începură să se arate în anul 1914, exact după 2.520 de ani dela data când Ierusalimul fu nimicit de către păgânul rege Nebucadnetar, anume, la 27 Iulie. In acea zi, în 1914, Germania a respins propunerea britanică pentru o conferință. Aceasta a rupt toate barierele pentruca Războiul Mondial I să înceapă. Ziua următoare, 28 Iulie, Austro-Ungaria declară războiu Serbiei; și la 1 August, Germania declară războiu Rusiei. Alte declarațiuni de războiu urmară repede astfel încât întreaga națiune se sculă împotriva altei națiuni, și întreaga împărăție se răsculă împotriva altei împărății. La sfârșitul timpurilor păgânilor în Octombrie, nouă națiuni europene și din Orientul îndepărtat erau încurcate în războiu, și la 30 Octombrie a zecea națiune, Turcia, intră în războiu.

9 Pentru ce erau națiunile mâniașe una împotriva celeilalte? Pentru dominația pământului și aceasta fără considerațiune pentru Iehova Dumnezeu. Nici o dovadă n'ar putea fi mai clară decât aceasta, că „timpurile păgânilor” se sfârșiseră, exact la timp, și că domnia neîntreruptă a împărăției lui Satan se sfârșise, și că Christos Isus era acum prezent în Impărăția lui Dumnezeu cu putere ca să lucreze împotriva tuturor dușmanilor Teocrației lui Iehova. Pe măsură ce anii se scurseră dela 1914 încoace, detaliile începură să apară din ce în ce mai clar, spre a arăta Martorii lui Iehova că venirea lui Christos Isus în Impărăția Sa avusese loc. Da, El era prezent în Impărăția, stabilită să domnească în mijlocul dușmanilor Săi, până ce, în sfârșit, îi va nimici, în viitoarea bătălie a Armagedonului. — Matei 24:1-22.

10 Impărățiile acestei lumi, chiar dacă ar pune botnițe câinilor arțăgoși ai războiului în decursul organizației mondiale de după războiu, nu vor deveni niciodată o parte a Impărăției lui Iehova prin Christos Isus. Impărăția lui Iehova este împărăția Lumii Noi a dreptății. Aceasta nu va fi un petec nou în vechea haină a acestei trădătoare organizațiuni internaționale de politicieni, comerț și religie. Iehova va face toate lucrurile noul. El nu va adopta, reforma, sau prelua ceva din lucrurile vechi corupte. Înaintea tronului lui Dumnezeu în ceruri, sfinții ingeri trâmbează mesajul zilei, după cum ne este

arătat anticipat în Apocalips 11:15-18: „Al șaptelea inger a sunat din trâmbeț. Și din cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: Impărăția lumii (a lumii noi) a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Christosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cari stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s'au aruncat cu fețele la pământ, și s'au închinat lui Dumnezeu, și au zis: Iși mulțumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare și AI DEVENIT REGE. Neamurile se mâniaseră; și mânia Ta a venit”. — *Roth; Moffatt*.

11 Nu este prin urmare timpul să tăcem despre aceste fapte. In ce privește pe Martorii lui Iehova, adică rămășița moștenitorilor împărăției cerurilor și deasemenea și însoțitorii lor de bine pământești, pentru aceștia a tăcea cu privire la asemenea fapte atât de importante de teama și mânia națiunilor acestei lumi, ar însemna să aibă buze necurate înaintea lui Dumnezeu, mesajul împărăției Sale fiind unicul mesaj curat. Ar însemna să asculte de om mai degrabă decât de Dumnezeu, și ar ridica răscoală împotriva Suveranității domnitoare a universului, Iehova Dumnezeu. Cărarea ascultării în ce-i privește pe Martorii lui Iehova nu constă în nici un chip în altceva decât în a cânta „cântarea nouă” lui Iehova. Aceasta o fac ei cu credincioșie dela 1919. Nimic asemenea ei nu este auzit undeva pe pământ, nici chiar în cercurile religioase, Catolice, Protestante, Iudaice, sau păgâne. Cât de diferită este „cântarea nouă” în gurile Martorilor lui Iehova de cântarea politico-religioasă a preoțimeii „Creștinătății”, arată clar pe măsură ce progresăm mai departe în studiul nostru al Psalmului nouăzeci și șapte.

PRICINĂ DE BUCURIE

12 „Iehova a devenit Rege — să tresalte pământul, să se bucure ostroavele cele multe”. Astfel începe „cântarea nouă”. Christos Isus prezise că la începutul domniei lui Iehova „pe pământ va fi strămoare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate. (Luca 21:25,26). Asemenea pământ al organizației văzute a lui Satan nu putea fi niciodată pământul care este invitat să tresalte pentru că Iehova a devenit Rege. In zilele psalmistului regal, care compuse această cântare sub inspirație, pământul care tresălta pentru faptul că Iehova domnește peste el prin regele Său uns la Ierusalim, era mica țară a lui Israel, țara tipică a Teocrației lui Iehova. Toate țările din afară erau țări păgâne sub Satan Diavolul, „dumnezeul acestei lumi”. Prin urmare în această zi a lui Iehova, care începe cu luarea puterii Sale ca Rege, pământul care este invitat să se bucure și să tresalte este organizația pământescă văzută a poporului Său consacrat, mai ales rămășița acelor cari sunt Israelii după spirit, „Israelul lui Dumnezeu”. „Israelii după carne sunt repatriați în țara Palestinei, dar oricine știe că asemenea Iudei nu tresăltă pentru faptul că Iehova a devenit Rege. Ei își pun încrederea lor în Organizația Națiunilor Unite și în administrația ei. Dar Israelii spirituali, cari au ales să fie cunoscuți ca „Martorii lui Iehova”, se bucură de domnia lui Iehova începută și nu se rușinează să lase tresăltarea

8. a) Ce însemnase proclamațiunea lui Isus „Impărăția cerurilor este aproape” în ce privește domnia lui Iehova? b) Când încep semnele sfârșitului timpurilor păgânilor? și în ce ordine?
9. Pe ce erau națiunile mâniașe? și ce fapte cu privire la domnie dorește să n'a lor expresă?
10. Prin ce se dăruie națiunile chiar prin metodele de după războiu, împărăția sau o parte a împărăției Domnului Dumnezeului nostru Cel Atotputernic?

11. Pealuce nu tac Martorii lui Iehova acum cu privire la aceste fapte?
12. Ce este pământul care este îndemnat să tresalte și face el aceasta?

lor să fie cunoscută prin cântarea „cântărei noi” lui Iehova în auzul tuturor națiunilor pământului.

¹³ Deoarece aceștia nu păstrează în mod egoist bucuria și tresăltarea lor pentru ei înșiși, ci predică Impărăția lui Dumnezeu prin Christos Isus tuturor națiunilor ca o mărturie, prin urmare „ostroavele” sunt ajutate să se bucure. Cum ar putea asemenea ostroave să se bucure dacă organizația pământească a rămășiței Israelitelor spirituali nu ar lăsa să fie cunoscută pricina bucuriei lor de-a-lungul tuturor coastelor continentelor și insulelor mării? „Ostroavele cele multe” cari sunt invitate să se veselească împreună cu rămășița, trebuie așadar să reprezinte o mulțime innumărată de persoane având bunăvoință față de Dumnezeu și Teocrația Sa. Aceștia vin din toate națiunile, neamurile, popoarele, și limbile. Ei nu sunt Israel.ți spirituali chemați la unire cu Christos Isus în Impărăția cerurilor. Astfel ei sunt simbolizați prin străinii dintre păgâni înăuntrul porților lui Israel închizându-se aceluiași Dumnezeu Iehova, întocmai ca și Israel.ții. După descrierea grupei Israelitelor spirituali ca sigilați pentru împărăția cerească, apostolul Ioan descrie viziunea sa despre această mare mulțime de străini binevoitori, zicând, la Apocalips 7:9-10: „După aceea m'am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s'o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și înaintea Mielului (Fiul iubit al lui Dumnezeu), îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini; și strigau cu glas tare, și ziceau: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și al Mielului (Christos Isus)!”. Și apoi, arătând că această mulțime de oameni se bucură în mod sincer și se veselesc în ce privește începerea domniei lui Iehova, este scris, la versetul șaptesprezece: „Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”.

¹⁴ Religioniștii „Creștinătății” pot cugeta că Martorii lui Iehova sunt visători nebuni și se înșală pe ei înșiși. Aceasta este just deoarece religioniștii nu pot să vadă cu ochii lor naturali prin nori că Iehova și-a luat tronul suveranității Sale universale și a pus pe Christos Isus de partea Sa spre a-i întinde din Sion toiagul de cârmuire și să domnească în mijlocul dușmanilor Săi. Dar religioniștii îndoielnici sunt cei nebuni, deoarece nici un om n'a văzut vreodată pe Iehova Dumnezeu și nici un om nu-L poate vreodată să-L vadă și să trăiască. Deaceia ar fi imposibil pentru creaturile umane să privească în mod literal aceste puternice evenimente cari au loc în ceruri. Și ar fi nebunie pentru creaturile umane să ceară să vadă asemenea evenimente cu ochii lor actuali pentru că să creadă că ele au avut loc. „Fericiți sunt cei ce n'au văzut (cu ochii naturali), și totuși au crezut”. (Ioan 20:29). Astfel, pentru că să creadă, se cere lui Iehova Dumnezeu să descopere asemenea întâmplări cerești minunate martorilor Săi, lămurindu-le înțelesul cuvântului Său scris și arătându-le împlinirea profețiilor cari preziceau începutul domniei lui Iehova prin Fiul Său. Deaceia credința în stabilirea guvernului teocratic al lui Iehova prin Christos în 1914 este clădită pe o temelie fermă și neclintită. Aceasta nu este un vis amăgitor. Mărturisind despre fap-

tul că Martorii lui Iehova nu ar vedea în viziune naturală intronarea Sa în Teocrație în 1914, Psalmul 97:2 zice mai departe: „Norii și negura îl Inconjoară, dreptatea și judecata sunt temelie scaunului Său de domnie”. *Am. Stan. Ver. : Roth. Pss. ; Amer. Trans.*

¹⁵ Credința în cuvântul lui Dumnezeu și în profețiile Sale împlinite poate să pătrundă acei nori și negură spre a vedea pe marele Teocrat întronat împreună cu Regele Său de partea Sa. Astfel, deasemenea, moderna invenție a Radar-ului când este instalată pe aeroplane, vapoare și aeroporturi terestre, stațiunile pot detecta (descoperi) apropierea forței aeriene sau vasele de suprafață în negura întunecată a nopții sau în ceață, departe peste capacitățile de vedere umane, și lansează în mod automat armele de războiu spre a zădărnici țintele dușmanului, deși la mile depărtare. Norii și negura au avut în vedere să ascundă scopurile lui Dumnezeu dinaintea necredincioșilor și contrariilor. În locul semnificației că El iubește negura nelegiurii și face lucrările întunecului, norii și negura ce-L inconjoară sunt o manifestație a puterii și măreției solemne a lui Iehova, creind o teamă potrivită în inimile oamenilor.

¹⁶ Când Iehova Dumnezeu prin ingerul Său sfânt coborî pe Muntele Sinai în Arabia ca să dea legea și poruncile legământului Său Israelitelor prin Moise, El și-a manifestat puterea și măreția Sa prin tunete, sunete de trambite, fulgere, foc, nori și negură deasă. (Exodul 19:16-19) Moise zise către Israel.ți: „Voi v'ați apropiat și ați stătut la poalele muntelui. Muntele era aprins, și flăcările se ridicau până în inima cerului. Era întunec, nori și negură deasă. Și Domnul v'a vorbit din mijlocul focului; voi ați auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n'ați văzut nici un chip, ci ați auzit doar un glas. El și-a vestit legământul Său, pe care v'a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră”. „Și voi ați zis: Iată că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava și măreția Lui”. Deuteronomul 4:11-13; 5:4, 22-26.

¹⁷ Totașă, când Regele Solomon dedică templul nou clădit la Ierusalim și preoții așezaseră chivotul legământului în interiorul Sfintei Sfintelor din templu. Atunci, după cum e povestit în 2 Cronici 5:13,14; 6:1, „casa era umplută cu un nor, și anume, casa Domnului; astfel că preoții nu puteau sta acolo să slujească din pricina norului: pentru că slava Domnului umpluse casa lui Dumnezeu. Atunci Solomon zise: Domnul a zis că vrea să locuiască în întunec”. Acolo Solomon aduse o rugăciune și cerere sinceră lui Iehova. „Când și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s'a pogorit foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, și slava Domnului a umplut casa. Preoții nu puteau să intre în casa Domnului, căci slava Domnului umpluse casa Domnului”. (2 Cronici 7:1,2). Întocmai ca și Elifaz din Teman, unii religioniști vor zice: „Ce știe Dumnezeu? Poate să judece El prin întunericul de nori? Il înfășoară norii, nu vede nimic, bolta cerească abia dacă o străbate!” (Iov 22:1,13,14, *Amer. Trans.*). Dar contrariul neștiinței lui Dumnezeu, norii și negura cari îl înfășoară, dovedește că El este nepătruns pentru om și că înțelepciunea Sa este peste putință să fie pătrunsă de om. El ridică negura în ce privește scopurile Sale secrete numai față de aceia cari

13. Cine este „mulțimea de ostroave” către li este poruncit să se bucure? și cum li este poruncit?
14. În ce privește faptul de a vedea pe Iehova începând să domnească și intronându-se pe Fiul Său, pentru ce religioniștii și unii Martorii lui Iehova au văzut cel nebun?

15. Pentru ce-L inconjoară norii și negura? și la ce sunt acestea o manifestație?
16. Cum era această manifestație în Muntele Sinai?
17. a) Cum era această manifestație deasemenea la temelii pe care l-a clădit Solomon? b) Previa norii și negura cunoașterea lui Dumnezeu? sau altele?

se apropie de El în credință și cu temere. Psalm 25:9,14.

¹⁸ În aceste zile de amăgiri diavolești spre a face pe oameni nepăsători și nedoritori după domnia lui Iehova Dumnezeu, politicianii și religioniștii mestecă multe cuvinte despre „justiție socială”, și proiectează și aranjează spre a pune în vigoare un statut pentru o curte de justiție internațională. Cum se ligușesc ei pe ei înșiși că pot să introducă o organizație mondială de dreptate! În același timp ei uită pe marele Judecător al tuturor și nu cred că El va pune în vigoare un guvern care va introduce justiție absolută și dreptate. În fapt, ei nu doresc asemenea absolutism al justiției să fie aplicat pe acest pământ, care să-l cuprindă și pe ei, de teamă că nu ar fi nici o cale de justificare pentru ei și să continue cu pianurile lor egoiste. Pentru sigura conduită a iubitorilor de justiție egală și a mai mult decât o dreptate superficială, cântarea nouă lui Iehova zice: „Dreptatea și judecata sunt temelii tronului Său”. (Psalm 97:2, A. S. V.). Acel fapt de promisiune sigură despre o domnie justă și dreaptă peste omenire. Tronul incoruptibil al lui Dumnezeu niciodată nu va îndreptăți pe cel nelegiuit pentru mită și recompense, dar va susține pe cel drept și va pune în vigoare dreptul din iubire curată și aceasta spre justificarea dreptății lui Dumnezeu. Drept rezultat acestui fapt va fi o pace durabilă pe pământ: „lucrarea neorîdănită va fi pacea, roada neprihănită: odihna și liniștea pe veci”. Isaia 32:1,17.

¹⁹ Dar înainte ca asemenea pace durabilă și liniște să fie așezată pe pământ, tronul dreptății și judecării are de lichidat o socoteală cu turburătorii păcici pământului. Unii ca aceștia sunt aceia cari s'au opus „Printului Păcii” împărăției lui Iehova. Ei doresc să ia pentru ei înșiși slava punerii în vigoare a unei păci făcută de oameni pe acest glob. Ei fac războiul Martorilor lui Iehova cari cântă „cântarea nouă” și cari spun despre Împărăția care singură va aduce „pace pe pământ între oameni de bine”. Clăditorii organizației de după război își asumă rolul de făuritori de pace și în mod religios se roacă lui Dumnezeu ca ei să poată fi binecuvântați ca atări. Dar profeția inspirată este clară, că ei vor cugeta că au vindecat situația lumii și vor fi „zicând: Pace, pace; și totuși pace nu este”. (Ieremia 6:14). Când ei strigă „Pace și siguranță!” atunci deodată nimicirea îi va cuorinde și nu va permite niciunui din ei nici din cei amăgiți ca să scape. 1 Tesaloniceni 5:3.

²⁰ Deaceia Psalmul 97:3 zice cu privire la Iehova pe tronul Său al judecării și dreptății: „Înainte Lui merge focul, și arde de sus împrejur pe potrivnicii Săi”. Aceasta dovedeste că El începe domnia în timp ce dușmanii Săi, în cer și pe pământ, sunt încă vii, și în mod activ dispută dominația universală a lui Iehova. Conștient de propriul Său drept de neînstrăinat, Iehova așază guvernul Său teocratic și pune în putere organizația Sa principală S'om sub Christos Isus, în timp ce adversarul Satan și toți demonii săi sunt încă activi sus în ceruri și comit nelegiuire în locurile înalte. Dar, după cum focul lămpii și aruncătoarele de flăcări sunt întrehuintate în războiul modern pentru a fușări pe dușman din pozițiile de păzire și spre a-l consuma, tot așa Iehova prin războiul Său Rege Christos Isus, ordonă să înceapă „răz-

boiul în cer”. El întoarse focul mâniei Sale împotriva lui Satan și a ingerilor săi nelegiuiți și i-a aruncat jos din pozițiile lor cerești în vecinătatea pământului nostru. (Apocalips 12:1-12). Acum toți dușmanii lui Iehova sunt legați în snopi pe pământ, și bătălia Armagedonului vine repede.

²¹ Acolo toți dușmanii lui Dumnezeu, umani și demonici, vor simți puterea cuvintelor Sale către poporul Său: „Iehova Dumnezeuul tău este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos”. (Deuteronomul 4:24, A. S. V.) Guvernele politice ale oamenilor nu pot să conceapă pentru ce sunt manevrate în mod irezistibil într-o adunare unită a națiunilor opuse Guvernului teocratic al lui Iehova, dar Domnul Iehova declară că ele vor avea să aștepte doar puțin timp spre a-și da seama de consecințele cursului lor de acțiune. „Deaceia așteptați numai, zice Domnul, până în ziua când Mă voi scula la pradă: căci am hotărât să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mâniei Mele: căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele”. (Zefania 3:8). Iehova este gelos pentru suveranitatea Sa universală. În bătălia Armagedonului El va lichida chestiunea de discuție și va justifica dreptul Său la suveranitatea universală prin ștergerea din existență a tuturor dușmanilor Săi uniți, văzuți și nevăzuți, atât de desăvârșit ca și când ar fi nimiciți de foc. Peste cenușa lumii vechi va intra dreapta Sa lume nouă.

DARE PE FAȚĂ INSPIRATOARE DE TEAMĂ

²² Prin extinderea puterii producătoare de efect a suveranității Sale universale față de sfera noastră pământescă, Iehova Dumnezeu devine prezent pe pământul nostru. Prezența Sa cu trupul aci, departe de tronul Său în cerurile înalte, nu este necesară. Dovezi pe mai departe cari arată prezența Sa nevăzută aci în mijlocul dușmanilor Săi, sunt istorisite în continuare în cântarea nouă: „Fulgerele Lui luminează lumea: pământul îl vede și se cutremură. Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ. Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui”. Psalmul 97:4-6, *Am. Stan. Ver.*

²³ Susținând suveranitatea Sa universală, Iehova Dumnezeu întreabă (și lasă ca savanții acestei așanumite „ere atomice” să-și noteze întrebările Sale): „Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape? Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zice ele: „Iată-ne?” (Iov 38:34,35, *Amer. Trans.*) Fulgerele literale luminează pământul fizic în decursul negurei furtunei. Fulgerele lui Iehova cari luminează lumea sunt licăriri ale adevărului, cari ies dela El și cari arată de mult timp îmbrățișatele erori religioase, precum și cari descopăr faptele nelegiuite ale întunerecului. Lumea veche este încă cu noi. Demonii și oamenii ar dori să o reînnoiască într-o „lume mai bună și mai frumoasă”. Catolicii și Protestanții zic că ei trebuie să o creștineze și să o facă Împărăția lui Christos. Dar fulgerele adevărului lui Iehova cu privire la Guvernul teocratic și chestiunea de discuție a dominației universale, licărește asupra acestei lumi vechi. Fulgerele Sale supun această lume dărei pe față ca fiind lumea lui Satan Diavolul, umplută cu

18. Cum sunt iubitii dreptății în primele zile de a fi amăgiți? și despre ce le dă cântarea nouă anora ca acestora o primă linie așară?
19. Dar înainte ca asemenea pace să odihnească să fie rezolvate, cu cine are Iehova de lichidat o socoteală, și cum?
20. Ce arată Psalmul 97:3 cu privire la dușmanii lui Iehova? și folie de cine începe acenale să se implinescă?

21. Cum s'au manevrat toți dușmanii lui Iehova ca să simțescă deplină puterea focului Său? și unde?
22. Cum devine Iehova prezent pe pământ?
23. Cum „cu lumină fulgerele Sale lumea?”

erori ale religiei și în mod cu totul contrară Impărăției lui Iehova prin Christos Isus.

²⁴ Domnitorii lumii, mai ales preoțimea religioasă, ar dori să prevină luminile fulgerătoare prin apăsarea și nimicirea Martorilor lui Iehova, cari lasă lumina să strălucească. Dar preoțimea religioasă, din spatele puterilor politice și comerciale și a demonilor, nu pot mai mult să prevină această dare pe față de către lumina adevărului descoperit și proclamat, tot așa după cum nu pot neutraliza norii încărcăți cu electricitate și să oprească fulgerele la izvorul lor. Deaceia pe măsură ce fulgerele Domnitorului marelui Teocrat continuă să troznească prin negura acestei lumi, descoperindu-o ca o organizație condamnată fără speranță, tot ceea ce organizațiunea pământească a lui Satan poate să facă, este să zguduie cu violență pe Martorii lui Iehova și deasemenea să se cutremure de teamă la valoarea mesajului lor îndrăzneț. Refuzând să se conformeze pe el însuși luminei adevărilor strălucitoare ale lui Dumnezeu, acest „pământ” simbolic continuă să se răsucescă și să se chinuie ca o femeie în durerile nașterii, suferință din necazurile cari începură în 1914 și cari își vor atinge culmea la moartea lui în Armaghedon. Fericiti sunt toți aceia cari văd în aceste lumini fulgerătoare ale adevărului Impărăției dovezile cari însoțesc începutul domniei lui Iehova, și cine umblă atunci în asemenea lumină și se întoarce spre Impărăția Sa pentru mântuire.

²⁵ Organizația de după războiu a oamenilor și reconstruirea eforturilor nu va fi în măsură să deghizeze această lume și să o facă să apară a fi noua lume promisă a lui Dumnezeu. Ea stă expusă ca lumea nelegiuită a lui Satan, dușmanul cel mai mare al lui Dumnezeu, afară de convertire sau stabilizare. Nimic nu poate să dea structurii internaționale de după războiu o stabilitate permanentă. Cei „cinci mari” ai Organizațiunii Națiunilor Unite în virtutea mărimii și puterii lor teritoriale, politice, financiară și militară, pot să se ridice pe sine asemenea marilor munți într'un lanț neîntrerupt, spre a pregăti o șiră a spinării durabile pentru „pământul” de după războiu; dar puterea lor de stabilitate va fi aceea a cerii înaintea unui foc arzător. „Pământul” de după războiu nu se va închina lui Iehova ca Suveranului universal, ci va înfrunta autoritatea Sa. Totuș, Iehova este „Domnul întregului pământ”; adică El este Domnul acestui glob terestru întreg. În bătălia Armaghedonului El va justifica autoritatea Sa și dreptul Său de a domni peste tot pământul făcând să se topească șira spinării asemănătoare muntelui a organizației de după războiu a oamenilor în focul geloziei Sale împotriva întregii organizațiuni dușmane. Mândria lor va fi scoborită. Ei nu vor fi în măsură să țină la oaltă împreună în prezența acestui „Domn de drept al întregului pământ”. Religia este sigur că va cădea de a fi o legătură obligatorie și un izvor de întărire a puterii națiunilor.

²⁶ Iehova a declarat că toți locuitorii pământului vor fi totuș obligați să vadă slava Sa și să știe că El singur este Dumnezeu. Profetul Său Habacuc vorbi despre această „zi a lui Iehova”, zicând: „Iată, când Domnul oștirilor a hotărât lucrul acesta, popoarele se ostensesc pentru foc, și neamurile se trudes degeaba. Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele

cari-l acopăr”. (Habacuc 2:13, 14, *Amer. Trans.*). Popoarele își slăbesc puterea lor de a încălca națiunile în efortul lor zadarnic de a traversa pământul în mod satisfăcător. Astfel popoarele încălecă națiunile istovite în disputa lor împotriva dreptății lui Iehova în revendicarea dreptului de a governa pământul ca propria Sa creațiune. Dar toate popoarele vor fi obligate să vadă slava justificării lui Iehova în înfocata bătălie a Armaghedonului. Cerurile adevărate, creațiunea lui Dumnezeu, proclamă dreptatea pretențiunii lui Iehova și titlul de suveranitate peste univers inclusiv pământul nostru. Dar Christos Isus, Regele lui Iehova „în cerurile noi”, declară justetea dominației universale a lui Iehova. Aci jos printre oameni, deasemenea, urmașii credincioși ai lui Christos car sunt chemați la un loc împreună cu El în „cerurile noi” servesc ca Martori ai lui Iehova și proclamă astfel și declară tuturor națiunilor dreptatea lui Iehova ca „Domnul întregului pământ”. În timp ce popoarele pe pământ refuză să primească mărturia „cerurilor”, realitățile aspre ale Armaghedonului le va face să vadă slava lui Iehova.

RUȘINE INCHINĂTORILOR LA IDOLI

²⁷ Așa dar nici o chestiune personală nu trebuie să ne preocupe acum mai cu putere decât aceasta: Pe cine voi servi eu și cui mă voi închina? Asumarea numai de fețe lungi pioase, cântarea de imnuri, și recitarea formelor de rugăciuni tipărite într'o clădire religioasă, nu este închinarea lui Dumnezeu. A te închina lui Dumnezeu înseamnă a-L servi, a asculta de El și a lucra în interesul numelui și suveranității Sale. Nu va fi vieță vecinică pentru vreo creatură decât numai pentru aceia cari se închină Lui în spirit și în adevăr. Membrii de rând ai „Crestinătății” precum și ai „păgânismului” se închină la idoli, creațiunea mâinilor oamenilor. Acești idoli nu sunt mărginiți la edificiile religioase Catolice și la templele și raclele păgâne. Idolii cari sunt idolatrizați includ deasemenea sistemele, organizațiunile și liqile pe cari oamenii le-au zidit de natură politică, comercială, socială și religioasă. Asemenea lucruri stau ca simboluri a puterii concentrate, autoritatea de domnie, agențiile de imprimat monete, precum și preoțimea organizată și ecleziasticismul.

²⁸ Variatele denominațiuni religioase, secte și culte, prin cari oamenii trec prin diferite forme de închinare în conformitate cu crezurile, sunt idoli făcuți de oameni. Față de popoare asemenea organizațiuni religioase stau pentru Dumnezeu și mijloacele Sale de mântuire. Tot așa, organizațiunea internațională de după războiu pentru pace și securitate, căreia politicianii, preoții și popoarele îi atribue puterile cari aparțin numai lui Iehova Dumnezeu, este un „idol”. Este o nebulie producătoare de moarte de a urma tendința populară față de închinarea acestor idoli simbolici. Ei sunt nimic când aceasta vine la aducerea mântuirii vecinice, a unei lumi mai bune și a păcii durabile. Inchinătorii lor sunt condamnați la dezamăgire definitivă, rușine și necaz amar. Laudele lor cu privire la lucruri pe cari ei le idolatrizează, vor pieri. Cuvântul adevăratului și viului Dumnezeu, care nu caută închinare prin mijloacele oarecăror idoli orice ar fi, zice:

24. Ce e făclă „pământul” la asemenea falgere ?

25. Cum se vor topi „munții” în prezența „Domnului întregului pământ” ?

26. Cum declară „cerurile” dreptatea lui Iehova și toate popoarele văd slava Sa, șic după cum este prezisă în Psalmul 97 : 6 ?

27. Ce înseamnă a te închina lui Dumnezeu ? și ce sunt idolii la cari oamenii se închină ?

28. Pentru ce te închina astorfel de idoli acum este nebulie, producătoare de moarte ?

„Sunt rușinați, toți cei ce slujesc chipurilor cioplite, și cari se fălesc cu idolii: toți dumnezeii se închină înaintea Lui”. (Psalm 97:7, *Am. Stan Ver.*). Sau, în conformitate cu o altă versiune: „Sunt dați de rușine toți aceia cari serveau un idol, cari se făleau în nimicuri: toți solii divini, închinați-vă înaintea Lui”. (*Roth. Pss.*). La răspunsul nostru la întrebare. Pe cine vom servi și cui ne vom închina? trebuie acum să hotărîm fie că vom seceră eventual rușine pentru noi înșine cu nereușita de a câștiga mântuire, sau vom culege viețată vecinică într-o relațiune satisfăcătoare cu adevăratul Dumnezeu.

²⁹ Acum că Iehova Dumnezeu a pus în putere organizațiunea Sa principală, chiar și ingerii din cer sunt înfățișați cu necesitatea de a decide cui volesc ei să se închine. Acei ingeri puternici cari vor locui înăuntrul organizațiunii universale a lui Iehova trebuie să se supună organizațiunii Sale principale sub Christos Isus și trebuie să asculte poruncile lui Iehova: „Toți Dumnezeii se închină înaintea Lui”. Sau: „Toți solii divini, închinați-vă înaintea Lui”. Apostolul Pavel citează din acest verset (Psalm 97:7) în conformitate cu *Versiunea greacă Septuaginta (LXX)* și arată că această poruncă se aplică la ingerii sau solii cerești. El arată deasemenea că această poruncă la timpul când Iehova aduce pe singurul Său Fiu unul născut, Christos Isus, pe tron în 1914, președinte începerei Lumii Noi a dreptății. Citând cuvintele de mai sus, apostolul Pavel zice, la Evrei, 1:6: „Si, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți ingerii lui Dumnezeu să I se închine” (A. S. V.). „Dar la timpul când aduce din nou în lume pe Fiul Său întâi născut zice: „Si toți inoerii lui Dumnezeu să se plece înaintea Lui”. (*Amer. Trans.*)

³⁰ Când singurul Fiu întâi născut al lui Dumnezeu fu făcut un om pe pământ, Iehova Dumnezeu văzu de bine să-L „facă cu puțin mai pe jos decât solii divini”, sau mai pe jos decât ingerii dumnezeiești, *elohim*. (Psalm 8:5, *Roth. Pss.*). Acum, la venirea lui Christos să domnească ca Rege în organizațiunea principală a lui Iehova, Sion, să producă o dreaptă lume nouă, Iehova îl înalță în definitiv mai sus decât ingerii dumnezeiești sau solii și, în consecință, le poruncește să se închine Lui. Aceasta nu înseamnă că Christos Isus este Iehova, un „Iehova-Christos”, după cum spun anumiți religioniști; ci aceasta împlinește simplu ceea ce zice Isus pe pământ: „Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru că toți să cinstească pe Fiul cum cinstește pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis” (Ioan 5:22,23). Deoarece Iehova Dumnezeu domnește acum ca Rege prin mijlocul organizațiunii Sale principale Sion, atunci oricine s'ar închina Lui, va trebui deasemenea să se închine și să se plece înaintea Premierului lui Iehova în acea organizațiune principală, anume, Christos Isus, Co-regentul Său pe tronul Teocrației. Ingerii sfinți cu bucurie ascultară porunca divină și dovediră închinarea lor noului Rege al lui Iehova și supunerea lor față de El prin alăturându-se în „războiul Său în cer” împotriva lui Satan și a ingerilor săi nelegiuți. După aceea, când Christos Isus veni la tem-

plul lui Dumnezeu în 1918, să înceapă judecata la casa lui Dumnezeu, mulți astfel de ingeri veniră alături ca servii Săi loiali și ascultători. (Apocalips 12:7-12; Matei 25:31; Isaia 6:1-8; Matei 24:31, 32). În Armaghedon ei vor lupta sub comanda Lui spre complectă nimicire a întregii organizațiuni a lui Satan.

ORGANIZAȚIUNEA TEOCRATICĂ VIZIBILĂ

³¹ Organizațiunea vizibilă a lui Satan, prezentul pământ simbolic, suferă acum durerile sfârșitului acestei lumi rele, și se simte deasemeni nenorocită din pricina declarației judecăților lui Dumnezeu împotriva acestei lumi. Pentru ea acesta e cel mai rău dintre timpuri. Satan Diavolul a venit jos, având mare mânia deoarece a fost aruncat jos din cer și deasemenea deoarece are numai scurt timp până la lupta finală în Armaghedon; și astfel el aduce mari valori asupra organizațiunii sale pământești, spre a reglementa pe oricine de partea sa a controversei. Dar acele cari au întors spatele chipurilor idolatrice ale zilei și-și iau poziția lor pentru Guvernul teocratic al lui Iehova, acesta este cel mai bun dintre timpuri. Bucuria și tresăltarea lor sunt descrise în continuare în cântarea nouă: „Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale, Doamne!” (Psalm 97:8). Cu aproape trei mii de ani înainte, când chivotul sfânt al legământului lui Iehova fu adus în cortul lui pe Muntele Sion la Ierusalim, cel ce s'a hucurat mai mult pe pământ era însuși David, regele de pe Muntele Sion. În conformitate cu darea de seamă a acelei ocaziuni, „David juca din răsuputeri înaintea Domnului, și era încins cu efodul de însubțire... sărind și jucând înaintea Domnului”. (Samuel 6:14-16). Și atunci Regele David dădu muzicantului său șef un psalm nou compus, o „cântare nouă”, spre a fi cântat cu acompaniament lui Iehova, adevăratul Rege al Sionului (1 Cronici 16:7). Ceeace a fost adevărat despre acel Sion tipic atunci, își găsește contrapartea sa adevărată acum. Cum?

³² Când timpurile păgânilor se sfârșiseră și anunțul pătrunzător străbătu cerurile „Iehova a devenit Rege”, cel ce s'a bucurat cel mai mult era Piatra principală din capul unghiului Sionului, Christos Isus. El se bucura că Teocrația lui Iehova venise acum, și cu ea timpul pentru justificarea numelui și suveranității lui Iehova. El se bucura de a fi adus înainte de către Iehova spre a fi Asociatul regal al lui Iehova în Teocrație, și Cel principal în decurând stabilita organizație principală, Sion. „Doamne împăratul se bucură de ocrotirea puternică pe care i-o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!.. Tu i-ai pus pe cap o cunună de aur curat”. (Psalm 21:1-3, *Am. Stan. Ver.*) „Deaceea Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie, mai presus decât tovarășii Tăi de slujbă”. (Psalm 45:7). Când Șeful Regal al Sionului veni la templu în 1918 și sculă la viețată pe acei tovarăși ai Săi cari fuseseră credincioși până la moarte, El îi făcu împreună moștenitori cu El în organizațiunea principală; și astfel Sionul se bucură și mai mult.

(Continuare în numărul viitor)

29. Cui se aplică porunca „închinați-vă Lui toți dumnezeii”, și când?
30. Pentru ce ascultă asemenea „dumnezeii” astfel de poruncă? și cum?

31. Pentru cine este pe pe pământ cel mai rău dintre timpuri? și pentru cine cel mai bun?
32. Cum era aceasta că „Sionul aude lucrul acesta, și se bucură”?

APĂRARE PRIN CUNOȘTINȚĂ

„Căci ocrotire dă și înțelepciunea, ocrotire dă și argintul; dar un folos mai mult al științei este că înțelepciunea ține în viață pe cel ce o are.” — *Eclesiastul 7:12 Young.*

— Urmare din numărul trecut —

³⁶ Ce privilegiu prețios este a fi purtători ai cunoștinței Domnului altora! Când ne gândim cât de neprețuită este instrucțiunea cu care noi suntem încredințați, ne face să apreciem mult mai mult cât de rar și de onorat privilegiu este pentru noi, să o transmitem altora. Aurul strălucitor, argintul purificat și giuvaerele scânteietoare nu pot fi comparate cu ea. Îmbogățirea pe care noi o experimentăm primind-o, este descrisă de către unul mai înțelept decât Solomon, adică, Christos Isus, care zice: „Primiți mai de grabă învățăturile mele decât argintul, și mai de grabă știința decât aurul scump. Căci înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele, și nici un lucru de preț nu se poate asemui cu ea. Eu, înțelepciunea, am ca locuință mintea, și pot născoci cele mai chibzuite planuri”. (Proverbe 8:10-12, *Am. Stan. Ver.*). Asemenea comoară spirituală este rară, scumpă, peste orice comparație și nu poate fi găsită oriunde. Astfel sunt aceia de pe buzele cărora curg asemenea lucruri prețioase. „Este aur și sunt multe mărgăritare; dar buzele înțelepte sunt un lucru scump (A. S. V., un giuvaer prețios). (Proverbe 20:15). Aceia cari posed asemenea buze ale cunoștinței sunt un giuvaer mult dorit, foarte rar și prețios. Buzele lor sunt buze curate, favorizate cu purul mesajiu al scopului glorios al lui Dumnezeu prin Impărăția Sa.

³⁷ Aceia cari au asemenea buze, cari cântă înainte laudele lui Dumnezeu, îl au pe El ca Prieten al lor. Ei sunt mai bogați decât dacă ar fi câștigat toată această lume, deoarece ei au prietenia lui Dumnezeu și prietenia Regelui Său Christos Isus. Ei au cunoștința atât a Tatălui cât și a Fiului care dă viață, și ei sunt însărcinați de către Tatăl prin Fiul Său să împartă astfel de cunoștință dătătoare de viață celor umiliți ai pământului. Pentru faptul de a fi fost îmbogățiți cu acest serviciu ei pot da mulțumiri, întocmai după cum a făcut apostolul Pavel, zicând: „Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v'a fost dat în Isus Christos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință”. Sau, pus în alte fraze: „Eu mulțumesc totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, pentru binecuvântarea pe care Dumnezeu v'a dat-o prin Christos Isus. Pentru că voi ați devenit bogați în orice lucru prin unire cu El, în puterea expresiei și în capacitatea pentru cunoștință”. — 1 Corinteni 1:4, 5, *Goodspeed.*

³⁸ Vorbirea adevărului altora, ridică propriile noastre

minți, și astfel adevărul se întipărește mult mai adânc și clar gravat asupra noastră. Astfel mărim noi propria noastră capacitate pentru cunoștință. Prin vorbire sau prin folosirea puterii de exprimare, noi ne bucurăm de privilegiul bogat al răspândirii cunoștinței celui sărac, a cărui drept de a o auzi, noi îl respectăm. Asemenea cunoștință este înveselitoare, fiind asemănătoare luminei care cade asupra ochilor cari n'au cunoscut înainte decât numai întunerecul: „lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Christos”. (2 Corinteni 4:6). Aceia cari au această lumină strălucind în inimile lor de sus, trebuie, din inimi curate, să reflecte acea lumină altora.

³⁹ Cunoștința despre Regele lui Iehova și stabilirea Impărăției Sale a adevărului și vieții, este deasemenea asemănătoare mirosului plăcut, al tămădiei arse la o procesiune triumfală. Ce plăcut de mirositoare este într'adevăr cunoștința lui Iehova Dumnezeu și a Impărăției Sale prin Christos Isus. Cât de mulțumitori trebuie să fim noi toți să posedăm această cunoștință ca să putem urma înainte după triumfătorul nostru Conducător Christos Isus, în răspândirea cunoștinței lui Dumnezeu, acelora cari doresc viață în armonie cu El! „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul lui de biruință în Christos, și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Christos printre cei ce sunt pe calea mântuirii, și printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia o mireasmă dela moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă dela viață spre viață”. — 2 Corinteni 2:14-16, *Am. Stan. Ver.*

⁴⁰ Aceia cari sunt destinați să piară, cugetă că mireasma mesajului nostru este aducător de moarte. Fivom noi influențați de părerea lor? Nu; ci, știind că cunoștința lui Dumnezeu este o apărare împotriva morții prin execuție în ziua mâniei Sale în Armaghedon, să adunăm această apărare mai cu putere. Să facem aceasta așa în folosul atâtor oameni cât va fi posibil, prin facerea de cunoscut în mod repetat, persistent și intensiv pretutindeni, a cunoștinței despre El, coste-ne oricât ar putea pe lin'a osteneții. În acest mod noi ne vom dovedi servi adevărați ai lui Dumnezeu: „în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strămătorii... prin curăție, prin înțelepciune”. — 2 Corinteni 6:4-6. *Am. Stan. Ver.*

36. Cum se compară asemenea cunoștință și privilegiu al vorbirii despre ea, cu comorile minerale ale acestui pământ?

37. Pentru ce sunt aceia cu asemenea buze ale cunoștinței așa de bogați, și pentru ce arată apostolul că ei trebuie să mulțumească lui Dumnezeu?

38. Cum se mărim noi prin vorbire, capacitatea noastră pentru cunoștință, și căruia lucru scump este comparată asemenea cunoștință?

39. Cărei aliceva asemănă apostolul asemenea cunoștință, și pentru care privilegiu în legătură cu aceasta putem noi fi mulțumitori?

40. Știind că cunoștința lui Dumnezeu este o apărare, ce vom face noi și estel să ne dovedim servi Săi adevărați?

(Watchtower din 15 Sept. 1946)

Aprobat de cenzura centrală a presei